

มุมมองของนักศึกษาจีนและไทยต่อความท้าทาย
ในรายวิชาสื่อมวลชน: กรณีศึกษาการสัมภาษณ์

กรรณิการ์ คันทมาศ

โปรแกรมวิชาภาษาตะวันตก
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
สิงหาคม 2568

(งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนการทำวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย)

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง “มุมมองของนักศึกษาจีนและไทยต่อความท้าทายในรายวิชาสื่อมวลชน: กรณีศึกษาการสัมภาษณ์” ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องด้วยได้รับความกรุณา ความอนุเคราะห์ และการสนับสนุนอย่างดียิ่งจากหลายฝ่าย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

เบื้องต้น ขอกราบขอบพระคุณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ที่ได้กรุณาอนุมัติทุนอุดหนุนการวิจัย ประจำปีงบประมาณ 2567-2568 ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งที่ทำให้การศึกษาวิจัยในประเด็นที่มีความละเอียดอ่อนด้านการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมนี้สามารถดำเนินไปได้อย่างราบรื่นและสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ทุกประการ

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ โปรแกรมวิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ให้คำปรึกษา แนะนำ และอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการวางรากฐานและแนวทางสำหรับการทำวิจัยครั้งนี้

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนสำคัญที่สุดที่ทำให้งานวิจัยนี้สมบูรณ์ นั่นคือนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสื่อใหม่ ทั้งนักศึกษาชาวไทย และ ชาวจีน ที่ได้ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่งในการตอบแบบสอบถาม และโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ได้สละเวลาให้สัมภาษณ์อย่างเปิดเผยและจริงใจ การแบ่งปันประสบการณ์ตรง ความคิดเห็น และมุมมองต่ออุปสรรคทางภาษาและอิทธิพลทางวัฒนธรรมที่ทุกท่านได้เผชิญ ถือเป็นข้อมูลอันประเมินค่ามิได้และเป็นหัวใจสำคัญที่ทำให้ผลการวิจัยสะท้อนภาพความเป็นจริงได้อย่างชัดเจน

คุณค่าและประโยชน์อันพึงจะเกิดจากงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณแต่บิดามารดา คณาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้ให้การสนับสนุนและเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยเสมอมา

กรรณิการ์ คันทมาศ

สิงหาคม 2568

ชื่อเรื่อง : มุมมองของนักศึกษาจีนและไทยต่อความท้าทายในรายวิชาสื่อมวลชน: กรณีศึกษาการ
สัมภาษณ์

ชื่อผู้วิจัย : กรรณิการ์ คันทมาศ

สาขาวิชา/คณะ : มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยประจำปีงบประมาณ : 25..

ระยะเวลาที่ดำเนินการวิจัยปี : พฤษภาคม 2567 – พฤษภาคม 2568

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เป็นการสำรวจสิ่งที่ท้าทายที่นักศึกษาจีนและไทยพบในรายวิชาสื่อมวลชน โดยเน้นการศึกษามุมมองของนักศึกษาต่อกิจกรรมอันหลากหลายและการตรวจทานของเพื่อนร่วมชั้นเรียนคำถามวิจัยหลักจะเน้นผลกระทบของอุปสรรคทางภาษาต่อการมีส่วนร่วมของนักศึกษาและมุมมองที่ต่างกันของนักศึกษาจีนและไทยในรายวิชาสื่อมวลชนวัตถุประสงค์หลักคือการศึกษาผลของข้อจำกัดอุปสรรคทางภาษาต่อประสบการณ์ การเรียนรู้ของนักศึกษา ผู้มีส่วนร่วมในงานวิจัยทั้งหมด 47 คน เป็นบุคคลที่มีอายุ 21-23 ปี จำนวน 32 คน อายุ 18-20 ปี จำนวน 15 คน และมีอาจารย์ที่มีประสบการณ์ 1 ท่าน มีส่วนร่วมในงานวิจัยนี้ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า อุปสรรคทางภาษาถือเป็นอุปสรรคอย่างมีนัยสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของนักศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีอิทธิพลต่อการสื่อสารและความร่วมมือภายในกลุ่ม นักศึกษามักใช้เครื่องมือแปลภาษา เช่น Google แปล ภาษา เพื่อให้ผ่านพ้นในเรื่องความแตกต่างทางภาษา ข้อค้นพบในงานวิจัยเน้นย้ำถึงความจำเป็นในการริเริ่มการสนับสนุนภาษาเป้าหมายและการประชุมเชิงปฏิบัติการด้านการสื่อสารเพื่อยกระดับความร่วมมือข้ามวัฒนธรรม โดยสรุปแม้ว่าความพยายามของอาจารย์ผู้สอนที่จะส่งเสริมการไม่แบ่งแยกผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย และผ่านการตรวจทานจากเพื่อนร่วมชั้นนั้นจะเป็นสิ่งที่น่ายกย่อง แต่การจัดการกับความท้าทายทางภาษาถือเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการประสานงานและทำงานร่วมกันระหว่างคนต่างวัฒนธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

คำหลัก: การศึกษาด้านสื่อสารมวลชน อุปสรรคทางภาษา ความหลากหลายทางวัฒนธรรม ความท้าทายของอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาไทย นักศึกษาจีน

Research Title : Student Perspective on Challenges in Mass Media Courses with
Chinese and Thai students: Interview Case study

Author : Kannikar Kantamas

Faculty : Humanities Chiangrai Rajabhat University

Fiscal Year : 2568

Year of Research : May 2024 – May 2025

Abstrat

This study explores challenges faced by Chinese and Thai students in mass media courses, specifically examining their perspectives on diverse activities and peer review. The central research question focuses on the impact of language barriers on student participation and the unique viewpoints of Chinese and Thai students in Mass Media courses. The overarching objective is to investigate the effects of language barriers on student learning experiences. A total of 47 participants, including 32 individuals aged 21-23, 15 individuals aged 18-20, and an experienced instructor, engage in the study. Results indicate that language barriers significantly hindered effective student participation, influencing communication and collaboration within groups. Students often resorted to translation tools like Google Translate to bridge linguistic gaps. The findings underscore the necessity for targeted language support initiatives and communication workshops to enhance cross-cultural collaboration. In conclusion, while the instructor's efforts to foster inclusivity through diverse activities and peer review are commendable, addressing language challenges is crucial for effective cross-cultural collaboration.

Keywords: Mass Media Education, Language Barriers, Cultural Diversity, Instructor Challenges, Thai students, Chinese students

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	i
บทคัดย่อ	ii
Abstract	iii
สารบัญ	
บทที่	
1 บทนำ	1
วัตถุประสงค์	2
ความสำคัญของการศึกษา.....	2
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
2 แนวคิด ทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
กรอบแนวคิด	6
อุปสรรคทางภาษาในด้านการศึกษา.....	6
ความสัมพันธ์และอุปสรรคทางภาษาของนักศึกษาในประเทศและ	
นักศึกษาต่างชาติ.....	8
การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม	10
ความท้าทายและการปรับตัวของครูในแนวทางปฏิบัติด้าน	
การศึกษา.....	14
มุมมองของครูผู้สอนเกี่ยวกับอุปสรรคทางภาษา	17
ความท้าทายสำหรับนักเรียนจีนและนักเรียนไทยในหลักสูตรภาษาอังกฤษ	19
บทบาทของความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในรายวิชาสื่อมวลชน ...	22
การใช้ภาษาอังกฤษในสื่อมวลชน	24

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย	
ผู้เข้าร่วมวิจัย.....	27
เครื่องมือวิจัย.....	27
การเก็บรวบรวมข้อมูลและกระบวนการ.....	28
การสังเคราะห์ข้อมูล	28
การวิเคราะห์ข้อมูล	28
 4 ผลการวิจัย	
ส่วนที่ 1: ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากผู้สอน.....	30
ส่วนที่ 2: ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากนักศึกษา.....	31
ผลจากการสัมภาษณ์.....	33
ปัญหาด้านภาษาในชั้นเรียน.....	36
ผลการสัมภาษณ์จากนักเรียนจีน	43
การอภิปราย: มุมมองของนักเรียนเกี่ยวกับความท้าทายในหลักสูตร	
สื่อสารมวลชนกับนักเรียนจีนและไทย	47
 5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	
.....	48
 บรรณานุกรม	49

บทที่ 1

บทนำ

ในโลกที่เชื่อมโยงถึงกันในปัจจุบัน การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพเป็นรากฐานสำคัญสำหรับการสร้าง ความสัมพันธ์ ส่งเสริมความเข้าใจ และข้ามพรมแดนทางวัฒนธรรม ภาษาทำหน้าที่เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ ทั้งเป็นสะพานที่อำนวยความสะดวกในการสื่อสาร และเป็นอุปสรรคที่อาจขัดขวางการแลกเปลี่ยน ข้อความที่ชัดเจนและถูกต้อง (Abuarqoub, 2019) ในบริบทของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สำหรับรายวิชาสื่อสารมวลชน ความท้าทายจะยิ่งเด่นชัดเมื่อพิจารณาถึงนักศึกษาที่มีความหลากหลายทาง วัฒนธรรมจากประเทศจีนและประเทศไทย

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในบริบทของรายวิชาสื่อสารมวลชน ก่อให้เกิดความท้าทายที่ไม่เหมือนใคร ไม่เพียงแต่นักศึกษาที่ต่อสู้กับการเรียนรู้ภาษาเท่านั้น แต่ยังรวมถึงผู้สอนที่ต้องรับมือกับความซับซ้อนของการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม นักศึกษาไทยและจีนซึ่งแต่ละคนมีความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกันยิ่งเพิ่มความหลากหลายให้กับสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ในขณะเดียวกันก็มีอุปสรรคทางภาษาระหว่างกัน

สำหรับนักศึกษาไทย ภาษาอังกฤษมักทำหน้าที่เป็นภาษาต่างประเทศ และการขาดชุมชนผู้ใช้ภาษา ทำให้เกิดความท้าทายทางภาษาที่นักศึกษาไทยต้องเผชิญ ความยากลำบากในด้านคำศัพท์ การออกเสียง และไวยากรณ์ปรากฏชัด ควบคู่ไปกับปัจจัยทางจิตวิทยา เช่น ความวิตกกังวล ความขี้อาย และความกลัว ที่จะทำผิดพลาด ซึ่งอาจขัดขวางความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของพวกเขา (Amoah & Yeboa, 2021)

ในทางกลับกัน นักศึกษาจีนที่ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาในประเทศต่าง ๆ เช่น ประเทศไทย พบอุปสรรคทางภาษาที่มีรากฐานมาจากพื้นฐานภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) งานวิจัยระบุว่า ความท้าทาย เช่น ความเร็วและสำเนียงของผู้พูดภาษาอังกฤษ คำศัพท์ที่ขาดแคลน และการมีส่วนร่วม ในการพูดที่จำกัด มักเป็นอุปสรรคต่อกระบวนการสื่อสารของนักศึกษาต่างชาติชาวจีน (Yang, 2017)

แม้ว่าการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพจะเป็นสิ่งสำคัญที่ไม่อาจปฏิเสธได้ แต่บางครั้งเอกสารที่ใช้ในราย วิชาภาษาอังกฤษสำหรับสื่อสารมวลชนอาจซับซ้อนเกินกว่าที่นักศึกษาจะเข้าใจได้ โปรแกรมหลักสูตรที่มองข้ามความหลากหลายของประวัติผู้เรียนและนำเสนอเนื้อหาที่ท้าทายทำให้

เกิดความตึงเครียดระหว่างผู้เรียนและผู้สอนในกระบวนการสอนและการเรียนรู้ ภาษาซึ่งเป็นเครื่องมือสื่อสารที่ทรงพลังที่สุด (Bakkar, 2021) กลายเป็นดาบสองคม โดยที่อุปสรรคทางภาษาปรากฏเป็นปัญหาทางด้านความหมายในระหว่าง กระบวนการ เข้ารหัสและถอดรหัส นำไปสู่ความเข้าใจผิดและการตีความที่คลาดเคลื่อน (Abuarqoub, 2019)

จากภูมิประเทศที่ซับซ้อนนี้ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเจาะลึกถึงแก่นแท้ของความท้าทายเหล่านี้ การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจมุมมองของนักศึกษาเกี่ยวกับความท้าทายในรายวิชาสื่อสารมวลชน กับนักศึกษารัฐศาสตร์จีนและไทย คำถามหลักที่ชี้นำการสอบถามนี้คือ อุปสรรคทางภาษาส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของนักศึกษา อย่างไร และมุมมองของนักศึกษาจีนและไทยเกี่ยวกับหลักสูตรสื่อสารมวลชนเป็นอย่างไร เราตั้งเป้าที่จะนำเสนอข้อมูลเชิงลึกที่มีค่าต่อการพัฒนากลยุทธ์ที่สามารถเพิ่มประสิทธิภาพ ประสบการณ์การเรียนรู้การสอนใน บริบทการศึกษาที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมและหลายภาษาผ่านการศึกษา

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสำรวจผลกระทบของอุปสรรคทางภาษาต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา
2. เพื่อศึกษามุมมองของนักศึกษาจีนและไทยเกี่ยวกับรายวิชาสื่อสารมวลชน

ความสำคัญของการศึกษา

การศึกษาวิจัยในประเด็นนี้มีความจำเป็นอย่างยิ่งเนื่องจากการคลี่คลายความซับซ้อนของการสื่อสารและการทำงานร่วมกันในชั้นเรียนที่มีความหลากหลายทางภาษาจะช่วยสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและครอบคลุม การวิจัยนี้จะไม่เพียงแต่ช่วยพัฒนาวิธีการสอนและแทรกแซงทางเทคโนโลยีที่เหมาะสมเท่านั้น แต่ยังเป็นการวางรากฐานสำหรับการศึกษาในอนาคตที่มุ่งเน้นการจัดการกับปัญหาที่คล้ายคลึงกันในบริบทอื่น ๆ นอกจากนี้ยังช่วยสร้างความเข้าใจและการสนับสนุนให้กับนักศึกษาและอาจารย์ในการปรับตัวและเติบโตในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงถึงกัน การวิจัยนี้จึงเป็นการตอบสนองต่อความท้าทายของการศึกษาสื่อสารมวลชนในยุคโลกาภิวัตน์และมีบทบาทสำคัญในการยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมในอนาคต

นิยามศัพท์เฉพาะ

อุปสรรคทางภาษา (Language Barrier) หมายถึง ข้อจำกัดหรือความท้าทายในการสื่อสารที่เกิดจากความแตกต่างทางภาษา ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพ การทำงานร่วมกัน และการทำความเข้าใจเนื้อหาในชั้นเรียน ในงานวิจัยนี้ อุปสรรคทางภาษารวมถึงปัญหาด้านความเข้าใจคำศัพท์ ไวยากรณ์ การออกเสียง ความเร็วและสำเนียงของผู้พูด ตลอดจนปัจจัยทางจิตวิทยา เช่น ความวิตกกังวลและความกลัวในการใช้ภาษา ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อประสบการณ์การเรียนรู้ของทั้งนักศึกษาไทยและนักศึกษาจีน

การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม (Cross-cultural Communication) หมายถึง กระบวนการสื่อสารและปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่มีพื้นฐานทางวัฒนธรรมแตกต่างกัน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการปรับตัวให้เข้ากับ ความแตกต่างทางวัฒนธรรมและรูปแบบการสื่อสารที่หลากหลาย รวมถึงการทำความเข้าใจในค่านิยม บรรทัดฐานทางสังคม และการแสดงออกที่ไม่ใช่คำพูด (non-verbal communication) เพื่อลดความเข้าใจผิดและส่งเสริมความร่วมมือที่มีประสิทธิภาพในสภาพแวดล้อมที่มีความหลากหลาย

ความสามารถทางภาษา (Language Proficiency) หมายถึง ระดับความรู้ความชำนาญในการใช้ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญในการเรียนรายวิชาสื่อมวลชน ช่วยให้นักศึกษาสามารถทำความเข้าใจเนื้อหาที่ซับซ้อน วิเคราะห์วิจารณ์ และสร้างสรรค์เนื้อหาสื่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงสามารถมีส่วนร่วมในการอภิปรายและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

รายวิชาสื่อมวลชน (Mass Media Course) หมายถึง รายวิชาที่มุ่งเน้นการศึกษาเกี่ยวกับสื่อในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้นักศึกษาสามารถเป็นผู้ใช้สื่อที่มีความคิดสร้างสรรค์และมีวิจารณญาณ สามารถวิเคราะห์ทฤษฎีที่ซับซ้อน และทำความเข้าใจอิทธิพลของสื่อที่มีต่อสังคม ในบริบทของงานวิจัยนี้ เป็นรายวิชาที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อหลักในการเรียนการสอนในสภาพแวดล้อมที่มีนักศึกษาจากหลากหลายวัฒนธรรม

นักศึกษาจีน (Chinese Students) หมายถึง นักศึกษาต่างชาติชาวจีนที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรนานาชาติ ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ซึ่งมีภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) และต้องเผชิญกับความท้าทายในการปรับตัวเข้ากับระบบการศึกษาและวัฒนธรรมของไทย รวมถึงอุปสรรคในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางวิชาการ

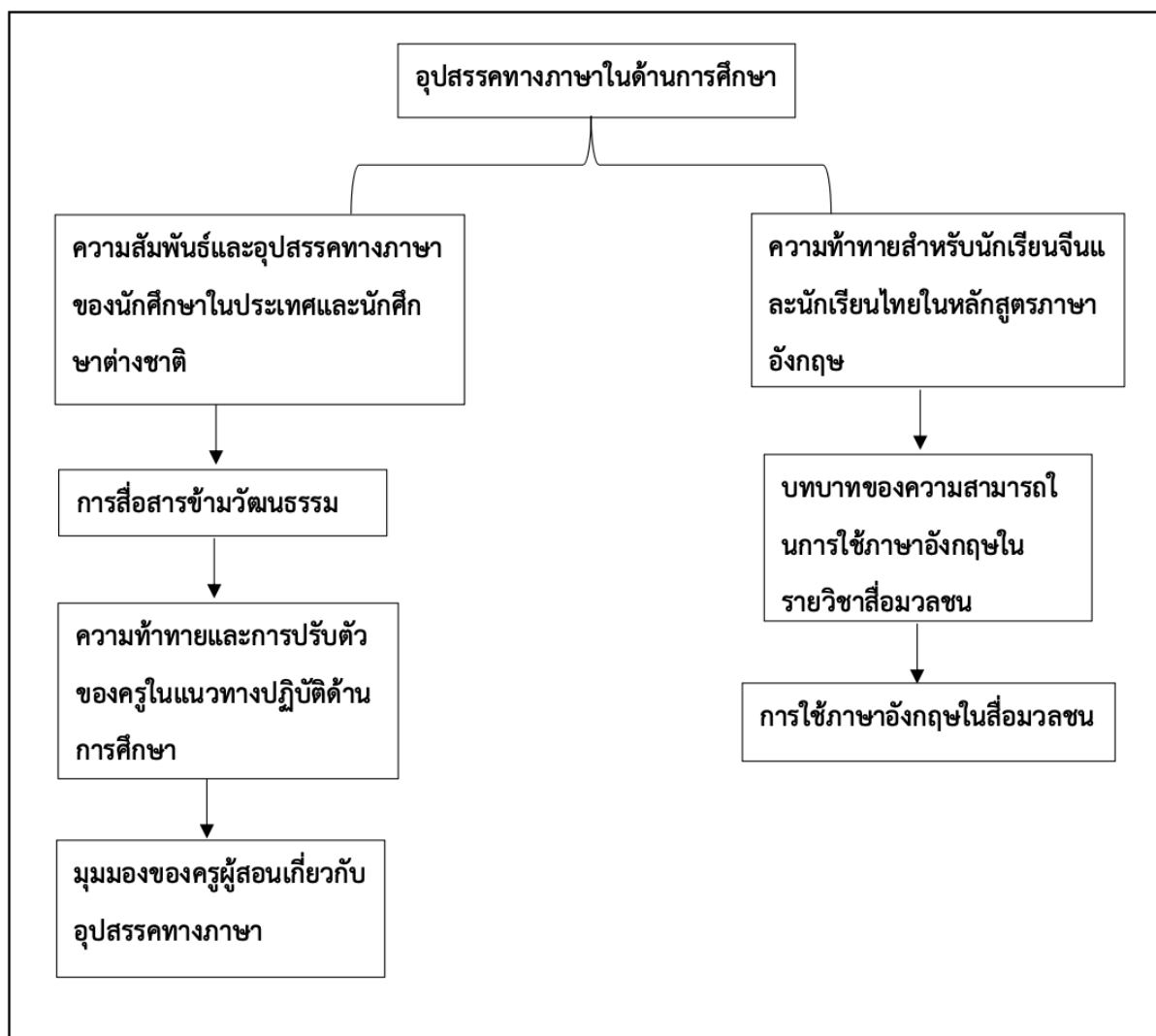
นักศึกษาไทย (Thai Students) หมายถึง นักศึกษาชาวไทยที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรนานาชาติ ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ซึ่งเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ และต้องเผชิญกับความท้าทายด้านความสามารถทางภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการพูดและการฟังในสภาพแวดล้อมที่ต้องสื่อสารและทำงานร่วมกับนักศึกษาต่างชาติ

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในยุคโลกาภิวัตน์ ประเทศต่างๆ ได้เห็นโอกาสในการเติบโตอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการเคลื่อนย้ายนักเรียนที่แสวงหาความก้าวหน้าทางการศึกษา อย่างไรก็ตาม ภูมิทัศน์ของการย้ายถิ่นฐานของ นักเรียนต่างชาติต้องเผชิญกับความท้าทายและการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ ในแต่ละปี นักเรียนหลายล้านคนเดินทางข้ามพรมแดนเพื่อแสวงหาโอกาสทางการศึกษา โดยรายงานของ UNESCO ในปี 2020 ระบุตัวเลขการย้าย ถิ่นฐานที่น่าทึ่งว่าสูงกว่า 8 ล้านคน ประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น สหรัฐอเมริกา แคนาดา อังกฤษ จีน ออสเตรเลีย และประเทศในยุโรปส่วนใหญ่ เป็นจุดสนใจหลักของการไหลเข้าของนักเรียนต่างชาติ โดยมอบทุนการศึกษา ให้นักเรียนจากประเทศกำลังพัฒนาและด้อยพัฒนา จุดดึงดูดใจของประเทศเหล่านี้คือ นโยบายเฉพาะทางที่ ดึงดูดนักเรียนต่างชาติที่หลากหลาย โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนเหล่านี้ได้บรรลุความปรารถนาทางวิชาการ การครองตลาดการศึกษาของประเทศเหล่านี้เกิดจากการหลอมรวมกันของโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ซึ่งเสริมสร้างแนวโน้มการย้ายถิ่นฐานของนักเรียน การครองตลาดนี้ทำให้ประเทศเหล่านี้เป็นผู้เล่นหลักในการดึงดูดนักเรียนทั่วโลก โดยนำเสนอการผสมผสานระหว่างการศึกษาที่มีคุณภาพ สภาพแวดล้อมทางวิชา การที่เอื้ออำนวย และความมั่นคงในอนาคต Ozer (2012) ตั้งข้อสังเกตว่าประเทศดังกล่าวไม่เพียงแต่ เสริมสร้างภูมิทัศน์ทางการศึกษาด้วยความหลากหลายเท่านั้น แต่ยังมีส่วนสำคัญต่อความเจริญรุ่งเรืองทาง เศรษฐกิจของประเทศเจ้าภาพผ่านพลังการใช้จ่ายและความสามารถของนักเรียนต่างชาติ (Ozer, 2012) [19] บทวิจารณ์วรรณกรรมนี้สำรวจพลวัตที่ซับซ้อนของอุปสรรคทางภาษาและความท้าทายของผู้สอนที่นักเรียนจีนและนักเรียนไทยต้องเผชิญในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในภายใต้อุปสรรคทางการศึกษาระดับโลกนี้ โดยเน้น ให้ความแตกต่างที่ละเอียดอ่อนของการโต้ตอบที่ซับซ้อนนี้

กรอบแนวคิด : มุมมองของนักศึกษาจีนและไทยต่อความท้าทายในรายวิชาสื่อมวลชน

อุปสรรคทางภาษาในการศึกษา

การปรับตัวให้เข้ากับประเทศใหม่เป็นการเดินทางที่ซับซ้อนสำหรับนักเรียนต่างชาติ ซึ่งครอบคลุมถึง หลายแง่มุมในชีวิตของพวกเขา ในบรรดาความท้าทายมากมายที่พวกเขาเผชิญ ปัญหาด้านวิชาการ สังคม วัฒนธรรม และปัญหาส่วนบุคคลโดดเด่นเป็นพิเศษ (Nazir & Özçiçek, 2022) บทสนทนานี้เจาะลึกถึงขอบเขต ที่ซับซ้อนของอุปสรรคทางภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบททางวิชาการ โดยตรวจสอบผลกระทบหลากหลาย แง่มุม ต่อชีวิตของนักเรียนต่างชาติ

นักเรียนต่างชาติเผชิญกับความท้าทายทางวิชาการมากมายเมื่อเข้าสู่สภาพแวดล้อมทางการศึกษาใหม่ ความแตกต่างระหว่างระบบการศึกษาของตนเอง กับระบบการศึกษาของประเทศ

เจ้าภาพเป็นอุปสรรคที่น่า เกรงขาม โดยภาษาเป็นความกังวลหลัก (Nazir & Özçiçek, 2022) ทั่วโลก ความยากลำบากที่เกี่ยวข้องกับภาษาปรากฏเป็นหนึ่งในปัญหาที่ได้รับการวิจัยและพูดถึงมากที่สุด สำหรับนักเรียนต่างชาติ

ภาษาเป็นเครื่องมือที่ขาดไม่ได้สำหรับการทำความเข้าใจและการสื่อสารภายใน สภาพแวดล้อมที่ใกล้เคียง การศึกษาเผยให้เห็นว่านักเรียนต่างชาติมักประสบปัญหาในการทำ ความเข้าใจกับอาจารย์ ถอดรหัสรูปแบบการสอนและการให้คะแนน จัดบันทึกการบรรยายที่มี ประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วมอย่างแข็งขัน ในการอภิปรายกลุ่ม (Zhou, Freg & Bang, 2006; Huang, 2006; Lin & Yi, 1997; Coward, 2002; Gebhard, 2010; Han, 2007; Kao & Gansneder, 1995; Liu, 2001) ความเชี่ยวชาญในภาษาจึงกลายเป็น ปัจจัยสำคัญในการปรับตัวเข้ากับประเทศเจ้าภาพ และวัฒนธรรมของประเทศนั้น (Aydin, 2020) ในนิวซีแลนด์ การศึกษาชี้ให้เห็นว่าการขาด ความสามารถทางภาษาอังกฤษเป็นอุปสรรคต่อการให้นักเรียนต่างชาติมีปฏิสัมพันธ์กับประชากรใน ท้องถิ่น (Lee, 2010)

การสำรวจเพิ่มเติมเผยให้เห็นว่านักเรียนต่างชาติที่ใช้ภาษาแม่ต่างจากภาษาของประเทศ เจ้าภาพต้อง เผชิญกับความท้าทายที่สำคัญ ภาษาจึงกลายเป็นอุปสรรคสำคัญที่ขัดขวางการสื่อสารที่มี ประสิทธิภาพ การ ปรับตัวทางวิชาการ และการตระหนักถึงศักยภาพสูงสุดของตน (Geburu, M. และ Yuksel-Kaptanoglu, I., 2020) อุปสรรคทางภาษาขยายออกไปนอกเหนือจากขอบเขตทางวิชาการ โดยส่งผลกระทบต่อมีส่วนร่วมในชีวิต ในมหาวิทยาลัย การสังสรรค์ทางสังคม งานกิจกรรม และเทศกาล

อุปสรรคทางภาษาสร้างความรู้สึกโดดเดี่ยวอย่างสิ้นเชิง ซึ่งขัดขวางไม่ให้นักเรียนต่างชาติ สร้าง มิตร ภาพใหม่ๆ และมีส่วนร่วมในแวดวงสังคมที่หลากหลาย ความโดดเดี่ยวนี้อาจส่งผล กระทบอย่างมาก ต่อสุข ภาพจิตและก่อให้เกิดความเครียด เนื่องจากการไม่สามารถเชื่อมต่อกับผู้อื่น ได้กลายเป็นตัวก่อความเครียดที่ สำคัญ (Nazir & Özçiçek, 2022) การศึกษาชี้ให้เห็นว่านักเรียนที่มี ความสามารถทางภาษาสูงกว่าและมีความมั่นใจในความคล่องแคล่วทางภาษาจะรู้สึกอับอายน้อยลง เกี่ยวกับภูมิหลังทางวัฒนธรรมและสำเนียงของตน ซึ่งเน้นให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนระหว่าง ภาษา อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม และการผสมผสานทาง สังคม

ความสัมพันธ์และอุปสรรคทางภาษาของนักศึกษาในประเทศและนักศึกษาต่างชาติ

การตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาในประเทศและนักศึกษาต่างชาติได้กลายมาเป็นจุดสนใจหลักในเอกสารเกี่ยวกับกระบวนการนานาชาติของการศึกษาระดับอุดมศึกษา ความสามารถทางภาษาได้รับ การยอมรับว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างมิตรภาพข้ามวัฒนธรรมและอำนวยความสะดวกในการปฏิสัมพันธ์ที่ประสบความสำเร็จระหว่างนักศึกษา มุมมองที่แตกต่างกันสองประการให้ความกระจ่างเกี่ยวกับเรื่องนี้ ประการ แรก บุคคล ที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ประสบปัญหาในสถาบันที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก อ้างอิงจากการศึกษาต่างๆ เช่น การศึกษาของ Bennett et al. (2013), Gareis (2000) และ McKenzie & Baldassar (2017) ผลงานเหล่านี้เผยให้เห็นถึงความยากลำบากที่ผู้ที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่เผชิญในการปฏิสัมพันธ์กับ เจ้าหน้าที่และเพื่อนร่วมงาน ซึ่งภาษาถูกมองว่าเป็นอุปสรรค ดังที่นักศึกษาต่างชาติที่มีรู้สึกคาดหวัง ให้มีความสามารถทางภาษาอังกฤษ Lee (2010) ตั้งสมมติฐานต่อไปว่าความแตกต่างทางภาษาก่อให้เกิด อุปสรรคสำคัญสำหรับนักศึกษาจากประเทศที่ไม่ใช่ตะวันตกที่เข้าเรียนในมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกาและยุโรป

มุมมองที่สองเจาะลึกถึงความซับซ้อนที่นักศึกษาในประเทศและนักศึกษาต่างชาติประสบในการศึกษาอยู่ในประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักในการเรียนการสอน Kondakçı et al. (2008) พบว่าทักษะภาษาอังกฤษที่ไม่ดีนำไปสู่การปฏิสัมพันธ์ที่ไม่เหมาะสมที่สุดในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งใน เบลเยียม ในขณะที่นักศึกษาในประเทศอ้างว่าความสามารถทางภาษาอังกฤษที่ไม่เพียงพอของนักศึกษาต่างชาติ ส่งผลกระทบในทางลบต่อการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม นักศึกษาต่างชาติชี้ให้เห็นถึงความชอบทางภาษาของนักศึกษาในประเทศว่าเป็นสาเหตุของการมีส่วนร่วมทางสังคมที่ไม่ดี Lau และ Lin (2017) พบว่าทั้งนักศึกษาต่างชาติและนักศึกษาในประเทศในไต้หวันมองว่าภาษาเป็นอุปสรรคต่อการผสมผสานรวมทางสังคม นักศึกษาในประเทศถูกสังเกตว่ามีความกังวลมากเกินไปเกี่ยวกับการทำผิดพลาดทางภาษาและยึดติดกับสำเนียงของเจ้าของภาษา ซึ่งทำให้เกิดความไม่สบายใจสำหรับนักศึกษาต่างชาติที่มีภาษาแรกเป็นภาษาอังกฤษ เนื่องจากนักศึกษาในประเทศมักหลีกเลี่ยงการสื่อสารกับนักศึกษาเหล่านี้

นอกเหนือจากอุปสรรคทางภาษาแล้ว ลักษณะบุคลิกภาพยังถูกระบุว่ามีอิทธิพลต่อการสร้างมิตรภาพ ข้ามวัฒนธรรม Sawir et al. (2008) เผยให้เห็นว่าความแตกต่างที่รับรู้ได้ในลักษณะ

บุคลิกภาพระหว่าง นักศึกษาต่างชาติและนักศึกษาในประเทศมีความสัมพันธ์กับความรู้สึกโดดเดี่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมู่นักศึกษาต่างชาติที่เก็บตัว Peifer และ Yangchen (2017) สำรวจบุคลิกภาพในฐานะตัวแปรที่มีผลต่อ ความสามารถข้ามวัฒนธรรมของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย โดยเน้นถึงความสำคัญของการเปิดเผยตัวตนและ ความน่าพอใจในการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม Liu และ Huang (2015) แสดงให้เห็นว่าผู้ที่เปิดเผยตัวตนมีแนวโน้มที่จะริเริ่มการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคลจากภูมิหลังที่หลากหลายมากกว่าผู้เก็บตัว Ang et al. (2006) พบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลของนักศึกษาปริญญาตรีทางธุรกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความ น่าพอใจและการเปิดเผยตัวตน และทักษะการสื่อสารของพวกเขา

ความแตกต่างทางวัฒนธรรมยังถูกระบุว่าเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่าง นักศึกษาในประเทศและนักศึกษาต่างชาติ นักวิชาการได้ตั้งข้อสังเกตว่านักศึกษาในประเทศที่มีลักษณะเป็นอนุรักษนิยม อาจ มีทัศนคติความเชื่อว่าชาติของตนเหนือกว่าชนชาติอื่นซึ่งนำไปสู่ทัศนคติ และอคติในทางลบต่อนักศึกษาต่างชาติ ดังที่เห็นได้จากการศึกษาของ Heng (2017) เกี่ยวกับ นักศึกษาชาวจีนในวิทยาลัยอเมริกันและการค้นพบของ Ward และ Masgoret (2004) เกี่ยวกับ นักศึกษาชาวเอเชียในนิวซีแลนด์ Trice (2007) พบว่าการขาดการ ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมระหว่าง นักศึกษาต่างชาติและนักศึกษาในประเทศของสหรัฐอเมริกานำไปสู่ความแตกต่าง ทางวัฒนธรรม ซึ่ง ก่อให้เกิดความโดดเดี่ยว การกีดกัน และการแยกตัว Zhou และ Cole (2017) รายงานถึง ความท้าทายที่นักศึกษาต่างชาติจากประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในการสร้างมิตรภาพในสหรัฐอเมริกา เนื่องจากความแตกต่างทางวัฒนธรรม ในขณะที่ Marginson et al. (2010) เน้นถึงอุปสรรคทาง วัฒนธรรม ที่สำคัญที่นักศึกษาต่างชาติในออสเตรเลียต้องเผชิญ ซึ่งนำไปสู่ความรู้สึกโดดเดี่ยว

ยิ่งไปกว่านั้น นโยบายของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการสร้างความเป็นนานาชาติมีบทบาทสำคัญ ในการ สร้างและคุณภาพของมิตรภาพระหว่างนักศึกษาในประเทศและนักศึกษาต่างชาติ Bennett et al. (2013) เน้นถึงความสำคัญของการสนับสนุนการปฏิสัมพันธ์ข้ามวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นเองใน มหาวิทยาลัยที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก ในขณะที่ Jon (2013) สนับสนุนให้มีส่วนร่วมของสถาบันเพื่อ เอาชนะความท้าทายและส่งเสริม ความสัมพันธ์ในเชิงบวก Nesdale และ Todd (2000) ระบุการ แทรกแซงต่างๆ เช่น โปรแกรมปฐมนิเทศ โครงการให้คำปรึกษา การสอนในห้องโถง และกิจกรรม กลุ่มชั้นเรียนว่ามีความสำคัญต่อการเพิ่มการยอมรับ ข้ามวัฒนธรรม ความรู้ทางวัฒนธรรม และความ เปิดกว้างของนักศึกษา Leask (2009) เน้นกลยุทธ์ที่ใช้ใน มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในออสเตรเลีย

รวมถึงกลุ่มการสนทนาและอาหารกลางวันข้ามวัฒนธรรม เพื่อเพิ่มระดับ ความพึงพอใจของนักศึกษาต่างชาติที่มีต่อการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

โดยสรุป เอกสารที่เกี่ยวข้องเน้นย้ำว่าการขาดความสามารถทางภาษา ความแตกต่างทางวัฒนธรรม และลักษณะบุคลิกภาพที่หลากหลายเป็นหัวใจสำคัญในการสร้างอุปสรรคในความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาในประเทศและนักศึกษาต่างชาติ อุปสรรคเหล่านี้มักทำให้นักศึกษาต่างชาติหันไปพึ่งกลุ่มสังคมจากประเทศของตนเอง ซึ่งส่งผลให้ความสัมพันธ์ตึงเครียดและเกิดความรู้สึกโดดเดี่ยว ด้วยเหตุนี้ นโยบายของมหาวิทยาลัย สำหรับ นักศึกษาต่างชาติจึงได้รับการยอมรับว่าเป็นเครื่องมือสำคัญในการเอาชนะความท้าทายเหล่านี้และ สนับสนุนการพัฒนาความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักศึกษาในประเทศและนักศึกษาต่างชาติ

การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม

การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมซึ่งเป็นแง่มุมสำคัญของโลกที่เชื่อมโยงถึงกันของเราเกี่ยวข้องกับ การปรับตัวเข้ากับ ความแตกต่างทางวัฒนธรรมและการปรับตัวเข้ากับรูปแบบการสื่อสารที่หลากหลาย (Earley & Ang, 2003) สถิติปัญญาทางวัฒนธรรม (CQ) ซึ่งเน้นการมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพกับ บุคคลจากวัฒนธรรมที่แตกต่าง เป็นแนวคิดพื้นฐานในบริบทนี้ (Earley & Ang, 2003) การทำความเข้าใจรูปแบบการสื่อสาร เช่น บริบทสูงและบริบทต่ำตามที่ Edward T. Hall (1959) เสนอเป็น สิ่งพื้นฐาน โดยวัฒนธรรมบริบทสูงพึ่งพาการ สื่อความหมายโดยปริยายและวัฒนธรรมบริบทต่ำเน้น การสื่อสารด้วยวาจาที่ชัดเจน การสื่อสารที่ไม่ใช่คำพูด รวมถึงภาษากายและการจัดระยะห่างมี บทบาทสำคัญ (Hall, 1966) ทฤษฎีมิติทางวัฒนธรรมของ Hofstede โดยเฉพาะอย่างยิ่ง Power Distance ช่วยให้เข้าใจวิธีที่สังคมจัดการกับลำดับชั้น ซึ่งช่วยในการนำทาง ปฏิสัมพันธ์ทางวิชาชีพ และสังคม (Hofstede, 1980) ความสามารถในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมซึ่งสำรวจโดย Bennett's Developmental Model of Intercultural Sensitivity (1986) เกี่ยวข้องกับขั้นตอนต่างๆ จากการ เป็นศูนย์กลางของตนเองไปจนถึงการเป็นญาติสัมพันธ์ เมื่อโลกาภิวัตน์ทำให้การโต้ตอบข้ามวัฒนธรรม ทวีความรุนแรงมากขึ้น นักวิจัยอย่าง Gudykunst และ Kim (2003) เน้นย้ำถึงความท้าทายและ โอกาส ที่นำเสนอ โดยเน้นความจำเป็นของความสามารถในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม สรุปแล้ว การสื่อสารข้าม วัฒนธรรมต้องอาศัยความตระหนักทางวัฒนธรรม ความสามารถในการปรับตัว และ

การมีส่วนร่วมกับมุมมอง ที่หลากหลาย โดยนักวิชาการมีส่วนร่วมในเชิงลึกและกรอบการทำงานที่มีค่า เพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจของเรา เกี่ยวกับแง่มุมการสื่อสารที่ซับซ้อนนี้ (Earley & Ang, 2003; Hall, 1959; Hofstede, 1980; Bennett, 1986; Gudykunst & Kim, 2003)

ความซับซ้อนของการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมก่อให้เกิดความท้าทายที่หลากหลายสำหรับนักเรียนที่ปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมทางวิชาการและวัฒนธรรมใหม่ๆ ความสามารถทางภาษา ทักษะการสื่อสารข้าม วัฒนธรรม และประสบการณ์การเดินทางก่อนหน้านี้เป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ และความสำเร็จทางวิชาการในหมู่นักเรียนต่างชาติ

อุปสรรคทางภาษาที่เกิดขึ้นมักมาจากการรับรู้ที่แตกต่างกันในเรื่องค่านิยมและขนบธรรมเนียมประเพณีทางสังคม ซึ่งนำไปสู่ปัญหาในการสื่อสาร อุปสรรคทางการศึกษา เช่น ความแตกต่างในวิธีการสอนและ ความคาดหวังในผลการเรียน ก็ยังทำให้กระบวนการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น การวิจัยเผยให้เห็นว่าความสามารถทางภาษาส่งผลอย่างมากต่อความสามารถของนักเรียนในการปรับตัวและเข้าใจบริบททางวัฒนธรรมใหม่ นักเรียนชาวจีนที่มาเรียนที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายในประเทศไทย แม้ว่าจะเคย เรียนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยมาจากประเทศจีนแล้ว แต่ก็ยังพบกับความท้าทายที่ไม่เหมือนใครในการ ปรับตัวให้เข้ากับระบบการศึกษาและวัฒนธรรมที่ไม่คุ้นเคย

ในแวดวงการศึกษาการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม Lysgaard (1955) ได้นำเสนอโมเดล U-curve ซึ่งระบุถึงช่วงต่างๆ ได้แก่ ช่วงฮันนีมูน ช่วงช็อกทางวัฒนธรรม ช่วงปรับตัว และช่วงเชี่ยวชาญ ความท้าทายที่นักเรียนชาวจีนเผชิญในสหรัฐอเมริกา รวมถึงอุปสรรคทางภาษา การขาดประสบการณ์ และความไม่คุ้นเคย กับวัฒนธรรมทางวิชาการของประเทศเจ้าภาพ เน้นย้ำถึงความจำเป็นของกลไกการสนับสนุนที่เหมาะสม การสนับสนุนทางสังคมและองค์กรมีบทบาทสำคัญในการอำนวยความสะดวกในการปรับตัวและผลการเรียนของนักเรียนต่างชาติในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ใหม่

การปรับตัวเข้ากับ ความซับซ้อนของการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมมีความสำคัญต่อการผสมรวมของนักเรียนต่างชาติอย่างมีประสิทธิภาพ การแก้ไขอุปสรรคทางภาษา ความเข้าใจในแนวทางการสอนที่หลากหลาย และการจัดเตรียมระบบการสนับสนุนที่ตรงเป้าหมายมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการส่งเสริมการสื่อสารและการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมที่มีประสิทธิภาพ เมื่อสถาบันต่างๆ มุ่งมั่นสร้างสภาพแวดล้อมที่หลากหลายและครอบคลุม การยอมรับและการบรรเทาความท้าทายเหล่านี้จึงกลายเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการส่งเสริมประสบการณ์การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมในเชิงบวก

หลังจากการริเริ่มนโยบายเปิดประเทศของจีนในปี 1978 และการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วที่ตามมา นักเรียนจีนเริ่มเดินทางไปต่างประเทศเพื่อกระชับความสัมพันธ์ทั่วโลกและเข้าถึงโอกาสทางการศึกษา ที่กว้างขึ้น (Tsang, 2001) กระทรวงศึกษาธิการ (MOE) บันทึกรายการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องของจำนวนนักเรียน จีนที่ศึกษาต่อในระดับสูง โดยในปี 2017 มีจำนวนถึง 608,400 คน ซึ่งทำให้จีนกลายเป็นแหล่งนักเรียน ต่างชาติที่ใหญ่ที่สุดในโลก เป็นที่น่าสังเกตว่า ประเทศในโครงการหนึ่งแถบหนึ่งเส้นทาง (B&R) รวมถึง ประเทศไทย ได้ประสบกับการเพิ่มขึ้นของนักเรียนจีนเนื่องจากความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมที่คล้ายคลึงกันและค่าเล่าเรียนที่ประหยัดกว่า

ถึงแม้จีนจะเป็นที่มาของนักศึกษาต่างชาติที่สำคัญในระดับโลก แต่ความแตกต่างทางวัฒนธรรมระหว่างจีนและประเทศไทยเป็นอุปสรรคต่อการผสมผสานของนักศึกษาจีนในสังคมไทย ที่มีรากฐานในพุทธศาสนาที่วัฒนธรรมไทยเน้นความเคารพ ควบคุมตนเอง และมีทัศนคติที่ไม่เป็นการปะทะ สร้างโครงสร้างที่มีลำดับชั้นและพิจารณาความสำคัญในการรักษาเกียรติและทัศนคติที่เป็นบวก ในสถานการณ์การเพิ่มความสัมพันธ์ของนักศึกษาจีนในประเทศไทยที่เพิ่มขึ้นยิ่งขึ้นเน้นความแตกต่างทางวัฒนธรรม ซึ่งส่งผลให้เกิดความยากลำบากในการผสมผสาน

ถึงแม้ประเทศไทยอาจเป็นปลายทางที่เล็กกว่าสถานที่ที่ได้รับความนิยมเช่นสหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร และออสเตรเลียสำหรับนักศึกษาจีน แต่ได้เห็นการเพิ่มขึ้นของนักศึกษาจีนที่เข้ามาในประเทศไทย ความท้าทายในการผสมผสานที่เผชิญหน้าของนักศึกษาจีนในประเทศไทยได้กระตุ้นการวิจัยเพื่อศึกษาความยากลำบากในการปรับตัวกับสังคมมหาวิทยาลัย โดยที่นักศึกษาจีนเป็นส่วนใหญ่ของนักศึกษาต่างชาติ ในประเทศไทย จึงจำเป็นต้องมีแนวคิดและมีกิจกรรมที่ช่วยให้พวกเขาผสมผสานกับสังคมไทยได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ โดยพิจารณาจำนวนมากของนักศึกษาจีนที่เรียนต่อต่างประเทศทั่วโลกและการวิจัยที่จำกัดในปลาย ทางที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ การสำรวจเพิ่มเติมในพื้นที่นี้เป็นสิ่งสำคัญในการ approach การเข้าใจลึกซึ้งและส่งเสริมการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมและการผสมผสานที่มีประสิทธิภาพ

การศึกษาที่ดำเนินการโดย Pan, Y., et al. (2013) กับนักศึกษาจีนและนักศึกษาไทย นำผู้เข้าร่วม ในการกรอกแบบสอบถามแบบสมัครใจและกิจกรรมบทบาทสมมติ การรักษาความเป็นส่วนตัวและความลับ เพื่อให้ไม่เปิดเผยชื่อจริงหรือข้อมูลส่วนบุคคล และผู้เข้าร่วมไม่ประสบความสำเร็จทางกายหรือจิตใจใดๆ การวิเคราะห์ข้อมูลทางปริมาณพบว่านักศึกษาจีนแสดงความสามารถในการสื่อสารดีกว่านักศึกษาไทย เนื่อง จากนักศึกษาจีนแสดงออกถึงความคิดได้มี

ประสิทธิภาพมากขึ้น ในขณะที่นักศึกษาไทยมีความยากลำบากใน การอธิบายอย่างกระชับและด้าน การจัดระเบียบของข้อความ ข้อมูลคุณภาพยืนยันข้อสรุปเหล่านี้ โดยเน้น จุดอ่อนของนักศึกษาไทยใน กลยุทธ์การสื่อสาร

การประเมินความสามารถทางสังคมภาษานั้นการเผชิญหน้ากับความท้าทายระหว่าง นักศึกษาจีนและนักศึกษาไทย นักศึกษาไทยมองว่านักศึกษาจีนขาดความสุภาพและความเข้าใจ วัฒนธรรม โดยใช้ภาษาแม่ของ ตนในการสื่อสารทางพูด การสังเกตการเล่นบทบาทสมมติแสดงให้เห็น ถึงกลยุทธ์การสื่อสารที่แตกต่างกัน นักศึกษาไทยพึงพอใจกับการใช้ท่าทาง ในขณะที่นักศึกษาจีนใช้ ท่าทางและการเปลี่ยนหัวข้อ การศึกษาพบว่า มีความ ท้าทายทางวัฒนธรรมในการสื่อสารสำหรับทั้ง สองกลุ่ม รวมถึงทักษะที่เป็นจุดอ่อนในการแสดงความรู้สึก ความคิด การขอโทษ การขอภัย การ ขอร้อง และการนำเสนอการตีความ การออกเสียงภาษาเป็น ปัจจัยที่มีความสำคัญ ในความสามารถ ทางไวยากรณ์ แต่ไม่มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อการสนทนา ความ ยากลำบากของนักศีก ษาไทย ในการอธิบายอย่างกระชับและทักษะการจัดระเบียบอาจเกิดจากแนวโน้มวัฒนธรรมที่หลีกเลี่ยงการ แสดงออกโดยตรงของความรู้สึก

การยอมรับความคล้ายคลึงกันในวัฒนธรรมจีนและวัฒนธรรมไทย แต่เปิดเผยถึงความ แตกต่างที่ละเอียดอ่อนในรูปแบบการสื่อสาร เช่นแนวคิดเกี่ยวกับ "รักษาน้ำ" ในวัฒนธรรมไทย ความกังวลในความ สัมพันธ์ระหว่างบุคคลของชาวไทยมีผลต่อกลยุทธ์การสื่อสารของพวกเขา โดย เน้นความสัมพันธ์ที่ราบรื่นและ ทำให้พวกเขาดูสบายและประนีประนอม การวิจัยนี้ แสดงให้เห็นได้ชัด เกี่ยวกับความท้าทายในการสื่อสาร ระหว่างวัฒนธรรมของนักศึกษาจีนและนักศึกษาไทย การแตกต่าง ในการสื่อสารและความสามารถทางสังคมภาษายืนยันถึงความสำคัญของการเข้าใจรายละเอียด วัฒนธรรมสำหรับการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพการทำความเข้าใจกับความท้าทายเหล่านี้สามารถช่วย สร้างกลยุทธ์ในการส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ข้ามวัฒนธรรมที่ราบรื่นขึ้นระหว่างนักศึกษาจีนและนักศึกษา ไทยได้

โดยสรุป การหาหนทางที่จะทำความเข้าใจในความซับซ้อนของการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม เป็นสิ่งสำคัญในโลกที่เชื่อมโยงกันทั่วโลก เอกสารวิชาการได้มีส่วนร่วมในการสร้างกรอบและความ เข้าใจที่มีค่าความรู้ เช่น ความฉลาดทางวัฒนธรรม (Cultural Intelligence: CQ) สไตล์การสื่อสาร ของฮอลล์และมิติวัฒนธรรมของฮอฟสเตเดอร์แบนเนตต์พัฒนาโมเดลของการมีความไวต่อวัฒนธรรม ระหว่างประชาชนและการมีความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม การเพิ่มความรุนแรงของการ

ปฏิสัมพันธ์ข้ามวัฒนธรรมเกิดความท้าทาย และโอกาสที่เน้นความ สามารถในการสื่อสารระหว่าง วัฒนธรรม นักศึกษาจีนในประเทศไทยที่ได้รับการศึกษา ในการศึกษาของพาน และคณะ (2013) เผลียดกับความท้าทายทางภาษาและสังคมภาษา ทำให้เห็นถึงความ สำคัญของกลไกการสนับ สนุนที่ เป็นเป้าหมาย โมเดล U-curve ระบุขั้นตอนของการปรับตัวเน้นความ จำเป็นของการสนับสนุนที่ เหมาะสม สำหรับนักศึกษาที่ประสบปัญหาวัฒนธรรม การสนับสนุนทางสังคมและ องค์กรมีบทบาท สำคัญในการส่ง เสริมการปรับตัวของนักศึกษาต่างชาติ เน้นความสำคัญของสภาพแวดล้อม ที่ หลากหลายและเป็นกลาง การเข้าใจความซับซ้อนของการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมเป็นสิ่งสำคัญ สำหรับประ สบการณ์ที่ดี ส่งเสริมการสื่อสารที่มี ประสิทธิภาพ และส่งเสริมการผสมผสานระหว่าง นักศึกษาที่มาจาก วัฒนธรรมที่แตกต่างกัน

ความท้าทายและการปรับตัวของครูในแนวทางปฏิบัติด้านการศึกษา

นักการศึกษาเผชิญความท้าทายต่างๆ ในขอบเขตการสอน ตั้งแต่ความแตกต่างในเป้าหมาย การเรียน การสอนไปจนถึงการปรับตัวให้เข้ากับความต้องการที่หลากหลายของนักเรียน บทความนี้ สำนวจการศึกษาที่ ดำ เนินการโดย Akyel (1997), Bigelow (2000), Çoban (2001) และอื่นๆ ซึ่ง เน้นให้เห็นประสบการณ์ของทั้งครู มือใหม่และครูที่มีประสบการณ์

การตรวจสอบครู EFL มือใหม่และครูที่มีประสบการณ์ของ Akyel (1997):

Akyel เปรียบเทียบเป้าหมายการเรียนการสอน การกระทำ และความคิดของครู EFL มือใหม่ และครูที่มีประสบการณ์ ผลการศึกษาพบว่า มีความคล้ายคลึงกันมากกว่าความแตกต่างทั้งใน ด้านเป้าหมาย และการกระทำ อย่างไรก็ตาม ความแตกต่างที่สำคัญเกิดขึ้นในวิธีที่ครูที่มีประสบการณ์ ตอบสนองต่อปฏิกิริยาของ นักเรียนเมื่อเปรียบเทียบกับครูมือใหม่

การวางแผนบทเรียนและการปรับตัวในระดับความเชี่ยวชาญต่างๆ (Bigelow, 2000):

Bigelow เจาหลักการวางแผนบทเรียนของครูที่มีระดับความเชี่ยวชาญแตกต่างกัน ครูมือใหม่ มุ่งเน้น ไปที่การมีส่วนร่วมของนักเรียน ในขณะที่ครูที่มีประสบการณ์เน้นการทำทายนักเรียนผ่านการ

ทำให้เนื้อหาว่าง่าย ขึ้น การศึกษานี้เผยให้เห็นว่าประสบการณ์การสอนมีอิทธิพลอย่างมากต่อการตัดสินใจปรับตัวของครู

กลยุทธ์การปรับตัวในหลักสูตร (Çoban, 2001):

Çoban ศึกษาเกี่ยวกับกลยุทธ์การปรับตัวในหลักสูตร โดยเปรียบเทียบบรรดาครูมือใหม่และครูที่มี ประสบการณ์ ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าทั้งสองกลุ่มมักใช้การเพิ่มเติมเป็นกลยุทธ์การปรับตัว ซึ่งส่วนใหญ่เกี่ยวข้อง กับการปรับเปลี่ยนงาน ที่สำคัญคือ ไม่มีข้อแตกต่างที่สำคัญระหว่างการตัดสินใจปรับตัวที่ทั้งสองกลุ่มได้ ดำเนินการ

การสอนที่ตอบสนองทางวัฒนธรรม (Gay, 2002; Lynch, 2011):

Gay (2002) อธิบายการสอนที่ตอบสนองทางวัฒนธรรม ซึ่งรู้จักกันในชื่อ "การสอนเพื่อความเสมอภาค" โดย Banks (1993) ว่าเป็นการใช้ลักษณะทางวัฒนธรรม ประสบการณ์ และมุมมองของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติเพื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น Lynch (2011) ให้คำจำกัดความใน ลักษณะเดียวกันว่าเป็นแนวทางที่เน้นนักเรียน ซึ่งระบุและหล่อเลี้ยงจุดแข็งทางวัฒนธรรมที่ไม่เหมือนใครของ นักเรียนเพื่อเพิ่มพูนความสำเร็จและความรู้สึกเป็นอยู่ที่ดีในอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของพวกเขา Lynch แบ่ง การสอนที่ตอบสนองทางวัฒนธรรมออกเป็นสามมิติ ได้แก่ สถาบัน ส่วนบุคคล และการเรียนการสอน Gay (2002) เพิ่มองค์ประกอบสำคัญห้าประการสำหรับการสอนที่ตอบสนองทางวัฒนธรรม ได้แก่ การพัฒนาฐาน ความรู้เกี่ยวกับความหลากหลายทางวัฒนธรรม รวมเนื้อหาที่หลากหลายในหลักสูตรโดยได้รับการสนับสนุน จากสถาบัน แสดงความเอาใจใส่และสร้างชุมชนการเรียนรู้ สื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพกับนักเรียนที่มีความ หลากหลายทางเชื้อชาติ และปรับการเรียนการสอนให้เข้ากับ ความหลากหลายทางชาติพันธุ์

Spanierman et al. (2011) ใช้มาตราวัดความสามารถในการสอนแบบพหุวัฒนธรรม (MTCS) เพื่อ อธิบายความสามารถในการสอนแบบพหุวัฒนธรรมว่าเป็นกระบวนการต่อเนื่องที่ครูสำรวจทัศนคติของตนอย่างต่อเนื่อง เพิ่มความเข้าใจในกลุ่มประชากรเฉพาะ และตรวจสอบผลกระทบที่มีต่อการสอนและปฏิสัมพันธ์ของ ตนกับนักเรียนและครอบครัว พวกเขาเน้นสามมิติ ได้แก่ การรับรู้ ความรู้ และทักษะ การรับรู้เกี่ยวข้องกับ การยอมรับวัฒนธรรม อคติ และการสร้างสภาพแวดล้อมที่รองรับทางวัฒนธรรม ความรู้เกี่ยวข้องกับ ความ เข้าใจการสอนที่ตอบสนองทางวัฒนธรรม กลยุทธ์การ

เรียนการสอน ความเป็นจริงทางสังคม-ประวัติศาสตร์ และสังคม-การเมือง และพลวัตทางวัฒนธรรม ในที่สุจริตของทักษะเกี่ยวข้องกับการเลือกใช้ และประเมินกลยุทธ์ที่สนับสนุนความสำเร็จทางวิชาการ อย่างแข็งขัน การใช้การจัดการพฤติกรรมที่คำนึงถึงวัฒนธรรม และการมีส่วนร่วมในการทบทวนและ ประเมินนโยบายของโรงเรียนอย่างต่อเนื่องโดย คำนึงถึงการตอบสนองทางวัฒนธรรม

คุณภาพและการเตรียมความพร้อมของครู (Ingersoll, 1996):

ในมุมมองของ Ingersoll (1996) คุณภาพของครูได้รับอิทธิพลจากสองปัจจัยหลัก ได้แก่ การ เตรียมความพร้อมและคุณสมบัติของครู และแนวทางปฏิบัติในการสอนจริง ปัจจัยแรกเกี่ยวข้องกับ ทั้งการเรียนรู้ก่อน เข้ารับราชการ เช่น การศึกษาระดับอุดมศึกษาและการรับรอง และการเรียนรู้ ต่อเนื่องผ่านการพัฒนาและ การให้คำปรึกษาทางวิชาชีพ ปัจจัยที่สองเกี่ยวกับการกระทำและ พฤติกรรมที่แท้จริงที่ครูแสดงในห้องเรียน สิ่งสำคัญคือต้องทราบว่าคุณภาพของครูขึ้นอยู่กับ การเตรียมความพร้อมและคุณสมบัติที่ยอดเยี่ยม ซึ่งควรนำไปสู่พฤติกรรมการสอนที่พึงประสงค์

การศึกษาครูในมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย ซึ่งเป็นแง่มุมสำคัญของการเตรียมความพร้อมของ ครูเผชิญ กับแรงกดดันในการติดตั้งครูฝึกหัดด้วยความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับห้องเรียนใน ปัจจุบัน ซึ่งรวมถึงการฝึกอบรมให้พวกเขาวิเคราะห์ข้อมูลในห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อการ ตัดสินใจในระหว่างการฝึกภาค ปฏิบัติ (Darling-Hammond, 2006; McLaughlin & Talbert, 2006) การวิจัย รวมถึงการศึกษาโดย Gándara, Maxwell-Jolly, Driscoll (2005), Darling-Hammond (1991) และ Grossman (1990) บ่งชี้สม่ำเสมอว่าการ สอนที่มีประสิทธิภาพนั้นสัมพันธ์ อย่างใกล้ชิดกับการฝึกอบรมที่เหมาะสม ครูที่ผ่านโครง การฝึกอบรมครูมักจะมี ประสิทธิภาพ มีความ มั่นใจ และประสบความสำเร็จมากกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อ ทำงานกับผู้เรียนภาษาอังกฤษ ครูที่ ผ่านการฝึกอบรมมีความสามารถมากกว่าในการแนะนำและสรุปบทเรียน สื่อสารกับนักเรียนอย่าง มี ประสิทธิภาพ ตอบสนองความต้องการของนักเรียน และสอนในแบบที่ส่งเสริมการ เรียนรู้ในระดับสูง (Denton & Lacina, 1984; Grossman, 1990) ดังนั้น คุณภาพโดยรวมของการศึกษา จึงได้รับ ผลกระทบ อย่างมากจากคุณภาพของครู และในทางกลับกัน คุณภาพของการศึกษาที่ครูได้รับ ซึ่ง ครอบคลุมทั้งส่วนก่อน เข้ารับราชการและส่วนในระหว่างรับราชการ มีอิทธิพลอย่างมากต่อคุณภาพ ของการศึกษา (Ingersoll, 1996)

ความท้าทายที่นักการศึกษาเผชิญนั้นมีความหลากหลาย ต้องการความสามารถในการปรับตัวและ ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับความต้องการที่หลากหลายของนักเรียน ตั้งแต่ประสบการณ์ของครูมือใหม่และ ครูที่มีประสบการณ์ไปจนถึงมิติของการสอนที่ตอบสนองทางวัฒนธรรม การสำรวจที่ครอบคลุมนี้เน้นให้เห็นถึง ลักษณะแบบไดนามิกของแนวทางปฏิบัติด้านการศึกษาและความสำคัญของการเตรียมความพร้อมของครูที่มี ประสิทธิภาพ

มุมมองของครูผู้สอนเกี่ยวกับอุปสรรคทางภาษา

มุมมองของครูผู้สอนเกี่ยวกับอุปสรรคทางภาษา มีบทบาทสำคัญในการกำหนดภูมิทัศน์ทางการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่หลากหลาย มุมมองของครูเกี่ยวกับความท้าทายทางภาษา ส่งผลกระทบต่อพลวัตในชั้นเรียน การมีส่วนร่วมของนักเรียน และผลลัพธ์ทางวิชาการโดยรวม การศึกษา เช่น ที่ดำเนินการโดย Flores และ Rosa (2015) และ Smith (2018) ได้เจาะลึกถึงประสบการณ์ของครูผู้สอน ในห้องเรียนที่มีความหลากหลายทางภาษา โดยเปิดเผยให้เห็นถึงวิธีที่มีความแตกต่างกันอย่างละเอียดอ่อนที่ อุปสรรคทางภาษาส่งผลต่อแนวทางการสอน มุมมองเหล่านี้ครอบคลุมถึงการพิจารณาการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ กลยุทธ์ในการปรับตัว และบทบาทของความไวต่อวัฒนธรรมในการส่งเสริมสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ แบบครอบคลุม ผลการวิจัยเน้นย้ำถึงความสำคัญของการพัฒนาทางวิชาชีพสำหรับผู้สอนเพื่อจัดการกับ อุปสรรคทางภาษาได้อย่างขึ้น และเพิ่มความสามารถในการสนับสนุนนักเรียนจากภูมิหลังทางภาษาที่หลากหลาย (Johnson, 2020) การทำความเข้าใจมุมมองของครูผู้สอนเกี่ยวกับอุปสรรคทางภาษาเป็นสิ่งสำคัญใน การสร้างกลยุทธ์การสอนที่มีประสิทธิภาพและครอบคลุม ซึ่งตอบสนองความต้องการของนักเรียนที่มีภูมิหลัง ทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย

ในภูมิทัศน์ที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอของสถาบันทางสังคมและการศึกษา พลวัตของการเรียนรู้ และ อุปกรณ์การสอนจะพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ความสั่นไหวนี้ขยายออกไปนอกเหนือจากสถานการณ์การเรียนรู้ เฉพาะ โดยครอบคลุมถึงสถานการณ์ที่หลากหลาย ซึ่งเป็นแง่มุมโดยธรรมชาติของความ เป็นจริงของเรา สภาพแวดล้อมทางการศึกษาในปัจจุบันแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงการหลั่งไหลของผู้เรียนในรูปแบบใหม่ที่โดดเด่นในห้องเรียน โดยที่เทคโนโลยีได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้นำของการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา อย่างไรก็ตาม การบูรณาการเทคโนโลยีในการเรียนรู้ต้องการความเข้าใจที่

มีความแตกต่างอย่างละเอียดอ่อนเกี่ยวกับลักษณะและขอบเขตของความแตกต่างที่สำคัญซึ่งจำเป็นต้องมีการระบุ

ขอบเขตทางกายภาพของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบดั้งเดิมกำลังลดลง ทำให้การศึกษาแบบเป็นทางการสามารถข้ามพรมแดนทางภูมิศาสตร์ได้ ผู้เรียนมีอิสระในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการศึกษา จากทุกที่ ทุกเวลา และในสภาพแวดล้อมข้ามพรมแดน การเปลี่ยนแปลงนี้ยังอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้แบบร่วมมือระหว่างบุคคลจากภูมิหลังทางสังคมที่หลากหลาย รวมถึงความหลากหลายทางภาษา

แม้จะมีภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ของการสอนบุคคลจากกลุ่มสังคมต่างๆ แต่ก็ยังมีช่องโหว่ที่เห็นได้ชัดในการวิจัยเกี่ยวกับอุปสรรคทางภาษาในการเรียนรู้ ช่องโหว่นี้อาจเกิดจากการรับรู้ของสังคม โดยเฉพาะในสังคมที่มองว่าตนเองเป็น 'ชนชั้นเดียว' การรับรู้ดังกล่าวอาจลดความสำคัญของความเชื่อมโยงที่ซับซ้อนระหว่างชนชั้นทางสังคมและภาษาโดยไม่ได้ตั้งใจ ซึ่งขัดขวางการสำรวจอุปสรรคทางภาษาอย่างเจาะลึกภูมิหลังทางสังคมของผู้เรียนมีบทบาทสำคัญ โดยมีอิทธิพลต่อวิธีการใช้ภาษาในกระบวนการเรียนรู้ แนวคิดของอุปสรรคทางภาษาถูกกำหนดให้เป็นอุปสรรคทางจิตใจ โดยที่ภาษามีหน้าที่เป็นเครื่องมือทางจิตที่กำหนดประสิทธิภาพ ของการสื่อสาร

สรุปแล้ว มุมมองของครูผู้สอนเกี่ยวกับอุปสรรคทางภาษา มีอิทธิพลอย่างมากต่อภูมิทัศน์ทางการศึกษา ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยส่งผลกระทบต่อวัดในชั้นเรียนและการมีส่วนร่วมของนักเรียน การศึกษาเน้นย้ำถึงความจำเป็นที่ครูจะต้องรับมือกับความท้าทายทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผสมรวม กลยุทธ์ในการปรับตัวและความไวต่อวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วม การพัฒนาทางวิชาชีพสำหรับผู้สอน มีความสำคัญในการจัดการกับอุปสรรคทางภาษาและสนับสนุนนักเรียนจากภูมิหลังทางภาษาที่หลากหลาย เมื่อภูมิทัศน์ทางการศึกษาพัฒนาขึ้น การรองรับผู้เรียนที่ไม่ใช่แบบดั้งเดิมและการบูรณาการเทคโนโลยีจำเป็น ต้องมีความเข้าใจอย่างละเอียดอ่อนเกี่ยวกับความแตกต่างที่จำเป็นต้องมีการระบุ การเปลี่ยนแปลงไปสู่การศึกษาที่ไร้พรมแดนช่วยให้การเรียนรู้มีความยืดหยุ่น ข้ามพรมแดนทางภูมิศาสตร์ และส่งเสริมความร่วมมือ ระหว่างบุคคลที่มีภูมิหลังทางภาษาที่หลากหลาย แม้จะมีประสบการณ์การสอนในอดีตกับกลุ่มสังคมที่แตกต่าง กัน แต่ยังคงมีช่องโหว่ในการวิจัยเกี่ยวกับความเข้าใจอุปสรรคทางภาษา ซึ่งอาจเกิดจากการรับรู้ของสังคมที่ลดความสำคัญของความเชื่อมโยงระหว่างชนชั้นทางสังคมและภาษา การยอมรับภูมิหลังทางสังคมของผู้เรียน เป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากมีอิทธิพลต่อวิธีการใช้ภาษาในระหว่างกระบวนการเรียนรู้ โดย

กำหนดแนวคิดของ อุปสรรคทางภาษาให้เป็นอุปสรรคทางจิตวิทยา โดยที่ภาษามีหน้าที่เป็นเครื่องมือทางจิตที่กำหนดประสิทธิภาพ ของการสื่อสาร

ความท้าทายสำหรับนักเรียนจีนและนักเรียนไทยในหลักสูตรภาษาอังกฤษ

เมื่อเข้าสู่หลักสูตรเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนไทยและนักเรียนจีนพบเจอความท้าทายที่เฉพาะเจาะจงที่สร้างรูปแบบการเรียนรู้ของพวกเขา ความท้าทายเหล่านี้เกิดจากระดับความถนัดทางภาษา นโยบายการ ศึกษา และบริบททางวัฒนธรรม จำเป็นต้องมีความเข้าใจอย่างละเอียดเพื่อปรับแต่งกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพในการเสริมสร้างทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของพวกเขา การสำรวจนี้สำรวจอุปสรรคต่างๆ ที่นักเรียน ไทยและนักเรียนจีนได้เผชิญ และเปิดเผยความซับซ้อนที่มีผลต่อประสบการณ์ในหลักสูตรภาษาอังกฤษ ของพวกเขา

แม้ว่านักเรียนไทยจะใช้เวลามากกว่าสิบปีในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความถนัดของพวกเขา ยังคงอยู่ใน ระดับพื้นฐาน (A2) ตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) (Teng & Sinwongsuwat, 2015) ความถนัดนี้ช่วยให้พวกเขาสามารถเข้าใจประโยคง่าย ๆ และประโยคที่ใช้บ่อยในการ อ่านและฟังได้ แต่พวกเขายังพบปัญหาในการแสดงออกอย่างคล่องตัวและเหมาะสมในการเขียนและพูด กระ ทรวงศึกษาธิการ กำหนดให้นักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี ต้องมีความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษระดับ B2 อย่างน้อยก่อนสำเร็จการศึกษา รู้จักความสำคัญของทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษในโลกยุคโลกาภิวัตน์ (สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษา, 2560)

เพื่อจัดการกับความท้าทายเหล่านี้ วิธีการสอนที่เน้นการวิเคราะห์การสนทนา (Conversation Analysis: CA) ได้ถูกนำเสนอเพื่อเสริมสร้างทักษะการสนทนาของนักเรียน ภาษาอังกฤษในประเทศไทย (Teng & Sinwongsuwat, 2015; Waedaoh & Sinwongsuwat, 2019) วิธีการนี้แยกส่วนโครงสร้างและการจัด ระเบียบของการสนทนา เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในการรับข้อมูลและส่งออกของภาษา ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ เป้าหมายของการปฏิสัมพันธ์ และสร้างความสามารถในการปฏิสัมพันธ์ (Barraja-Rohan, 2011)

การศึกษาต่าง ๆ ได้เน้นว่า CA ไม่เพียงแต่สามารถระบุความแตกต่างทางสังคมวัฒนธรรมในการสนทนาเท่านั้น แต่ยังเสริมสร้างความตระหนักของผู้เรียนในกลไกการสนทนาและหลักเกณฑ์ การ ปฏิสัมพันธ์ในขณะที่ยังเผชิญปัญหาที่เฉพาะเจาะจงในการพูดภาษาอังกฤษ (Barraja-Rohan,

2011; Seedhouse, 2005; Sinwongsuwat et al., 2019) ปัญหาเหล่านี้รวมถึงการออกเสียงผิด, การใช้คำผิด และการเส้นเสียงผิด, ข้อผิดพลาดในไวยากรณ์, การสร้างคำถามที่ไม่เหมาะสม, ความท้าทายในการ จัดการหัวข้อ, และความยากลำบากในการใช้คำพูดทั่วไป เช่น "ใช่" และ "ไม่ใช่" หากไม่ได้รับการแก้ไข ปัญหาเหล่านี้จะกีดกันการเคลื่อนไหวไปสู่เป้าหมายในการให้ความกดดันตามเกณฑ์ของกระทรวงศึกษาธิการ

การศึกษาต่าง ๆ ได้เน้นว่า CA ไม่เพียงแต่สามารถระบุความแตกต่างทางสังคมวัฒนธรรมในการสนทนาเท่านั้น แต่ยังเสริมสร้างความตระหนักของผู้เรียนในกลไกการสนทนาและหลักเกณฑ์การปฏิสัมพันธ์ในขณะที่วินิจฉัยปัญหาที่เฉพาะเจาะจงในการพูดภาษาอังกฤษ (Barraja-Rohan, 2011; Seedhouse, 2005; Sinwongsuwat et al., 2019) ปัญหาเหล่านี้รวมถึงการออกเสียงผิด, การลงเสียงหนักเบาและการใช้ทำนองเสียงผิด, ข้อผิดพลาดในไวยากรณ์, การสร้างคำถามที่ไม่เหมาะสม, ความท้าทายในการจัดการหัวข้อ, และความยากลำบากในการใช้คำพูดทั่วไป เช่น "ใช่" และ "ไม่ใช่" หากไม่ได้รับการแก้ไข ปัญหาเหล่านี้จะเป็นตัวขัดขวางไม่ให้พัฒนาไปสู่เป้าหมายของความสามารถตามเกณฑ์ของกระทรวงศึกษาธิการ

นอกจากนี้ยังมีความท้าทายในการเพิ่มความกดดันในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยที่ศึกษาในมหาวิทยาลัย ถึงแม้ภาษาอังกฤษจะเป็นเครื่องมือหลักสำหรับการสื่อสารระหว่างประเทศ ความกดดันของคน ไทยยังคง อยู่ในระดับต่ำมาก ความขาดแคลนของโอกาสในการสื่อสารทางการพูด, การขาดสื่อภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน, และ สภาพแวดล้อมที่ไม่สนับสนุนในการฝึกพูดเป็นส่วน ใหญ่เป็นสาเหตุของความท้าทายเหล่านี้ (Yusica, 2014) การนำเสนอการสอนภาษาแบบสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) เผชิญอุปสรรคจาก ความเข้าใจของครู, เนื้อหาทางวัฒนธรรมที่ซับซ้อนในหนังสือเรียน, และการเน้นคะแนนสอบมาตรฐาน

นอกจากนี้ยังมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน เช่น แรงบันดาลใจ ความอายและความกลัวจากการทำผิดพลาด และความกดดันที่ต่ำ ทำให้การนำเสนอ CLT ไม่สำเร็จ นักศึกษามักจะพึ่งพาการจำ สคริปต์การสนทนา ซึ่งมีผลต่อความสามารถในการเข้าร่วมในการพูดโดยไม่มีสคริปต์ (Inprasit, 2016; Kwon, 2017) การเรียนรู้เพื่อเอาชนะความท้าทายเหล่านี้ต้องมีความเข้าใจอย่างละเอียดในบริบท ต่อเนื่องที่ปัญหาเหล่านี้เกิดขึ้น เพื่อส่งเสริมการพัฒนากลยุทธ์การสอนเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างความกดดันในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยที่ศึกษาระดับปริญญาตรี

นักศึกษาต่างชาติชาวจีนเป็นกลุ่มนักศึกษาต่างชาติที่มีมากที่สุดทั่วโลก ซึ่งจำนวนมากเป็นผู้ที่กำลังศึกษาระดับอุดมศึกษาอยู่ในต่างประเทศ โดยได้รับแรงจูงใจจากแนวคิด One Belt One Road (OBOR) (Meng et al., 2018; Hui, 2017) ในประเทศไทย มีนักศึกษาจีนกว่า 30,000 คนลงทะเบียนเข้าศึกษาในหลากหลายโปรแกรม เช่น การจัดการ, การตลาด, และภาษาไทย ด้วยเหตุผลจากการดำเนินงานของโครงการ OBOR ในปี 2016 มีงานวิจัยจำนวนมากชี้ให้เห็นถึงปัญหาความยากลำบากในการพูดภาษาอังกฤษของ นักศึกษาจีนที่ศึกษาอยู่ในต่างประเทศ ยาง (2017) ระบุปัญหาที่พบเช่น ความเข้าใจความเร็วและสำเนียงในการพูด, การขาดแคลนคลังคำศัพท์, และการมีส่วนร่วมในการพูดอย่างจำกัด ปัญหาเหล่านี้มักถูกกล่าวถึงว่าเกิดจากขาด การฝึกฝนก่อนหน้าในการฟังและพูดภาษาอังกฤษในห้องเรียนภาษาอังกฤษในประเทศจีนและขาดความมั่นใจในการใช้ภาษา

ในประเทศจีน นโยบายการศึกษาของรัฐวางรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนตั้งแต่อายุ 9 ปี เริ่มต้นด้วยการเรียนภาษาอังกฤษ 2 หรือ 3 คาบต่อสัปดาห์ที่มีความยาว 40 นาที สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา และนักเรียนชั้นมัธยมและมัธยมศึกษาตอนปลายจะมีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 5 หรือ 6 คาบต่อสัปดาห์ที่มีความยาว 45 นาที (NSTES, 2001; Nunan, 2003) ครูภาษาอังกฤษที่มีคุณสมบัติพิเศษมักได้รับการศึกษาทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างเป็นทางการ ครูประถมศึกษาจบจากโรงเรียนปกติ ระยะสามปี และครูระดับมัธยมศึกษาจบจากวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยระยะสี่ปี (Wang et al., 2008) อย่างไรก็ตาม ยังคงมีความท้าทายในการดำเนินการเรียนภาษาอังกฤษที่บังคับใช้เนื่องจากปัญหาเรื่องงบประมาณหรือความแตกต่างทางภูมิภาค ในเชิงการสอน วิธีการสอนแบบดั้งเดิมมุ่งเน้นที่ไวยากรณ์, การอ่าน, และ การแปล โดยใช้วิธีการสอนที่เน้น "การวิเคราะห์หนังสือเรียนที่ใช้ในการสอนโดยครู" ซึ่งเน้นการศึกษาไวยากรณ์ เป็นระบบ, การแปลจากภาษาจีนเป็นภาษาอังกฤษ, และการจำสคริปต์และคำศัพท์ (Yang, 2000; Hu, 2002)

นักศึกษาจีนต่างชาติต้องเผชิญกับอุปสรรคในห้องเรียนของมหาวิทยาลัยในสหรัฐฯ ไม่ว่าจะเป็นคะแนน TOEFL และประสบการณ์ทางการศึกษาก่อนหน้านี้ โดยเฉพาะในความเข้าใจการบรรยาย การมีส่วนร่วมในการอภิปราย และการเขียนเรียงความทางวิชาการ (Brown, 1998; Huang, 2004, 2005, & 2006) การฟังทางวิชาการซึ่งรวมถึงการฟังและการพูด นำไปสู่ความท้าทายทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับการเข้าใจ โดยเฉพาะในการบรรยายที่เร็วหรือซับซ้อน นักศึกษาจีนที่เคยเข้าใจรูปแบบภาษาอังกฤษ "ที่เป็นอุดมคติ" ต้องพยายามเผชิญกับสถานการณ์ในชีวิตจริง เช่น สำเนียงและเสียงรบกวนจากสิ่งรอบข้าง การฟังทางวิชาการ ต้องการความเข้าใจในเนื้อหา เช่น คำศัพท์ทางวิชาการ

และคำศัพท์ทางวิชาการซึ่งบ่งบอกถึงสิ่งที่ขาดหายไป ในหลักสูตรของประเทศจีน (Brown & Yule, 1983; Tang, 2014)

ความยากลำบากในการเขียนทางวิชาการสำหรับนักศึกษาจีนต่างชาติเกิดจากการถ่ายทอดที่ไม่เชื่อมโยงเชิงลบบระหว่างภาษาต้นฉบับของพวกเขาและภาษาอังกฤษ โครงสร้างของการเรียงความทางภาษาอังกฤษ ที่เป็นเชิงเส้นตรงและตรงข้ามกับลักษณะที่มีลักษณะวงกลมมากขึ้นของการเรียงความทางภาษาจีน (Kaplan, 2001) นักเขียนจีนมักเข้าใจการเขียนภาษาอังกฤษทางวิชาการด้วยวิธีเดียวกับที่พวกเขาจะทำในภาษาจีน ซึ่งเป็นสาเหตุให้เกิดความเข้าใจผิดพลาดกับผู้อ่านภาษาอังกฤษที่ดีความเนื้อหาของพวกเขาตามลักษณะการสนทนาภาษาอังกฤษ (Liu & Deng, 2005; Hu, 2014) อิทธิพลของความรู้ของผู้เรียนในภาษา ต้นฉบับมีผลมาก ต่อวิธีการเรียนรู้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในห้องเรียนภาษาอังกฤษในสภาพแวดล้อมที่เป็นภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอน (Carson, 2001)

โดยสรุป นักศึกษาไทยและนักศึกษาจีนต้องเผชิญกับความท้าทายที่ซับซ้อนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งต้องใช้กลยุทธ์ที่เหมาะสมเพื่อการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ นักศึกษาไทย ถึงแม้จะมีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เป็นเวลากว่า 10 ปี แต่ยังคงเผชิญกับข้อจำกัดในการใช้ภาษาที่กำหนด ซึ่งส่งผลให้มีการใช้วิธีการนวัตกรรมการสนทนา เช่น Conversation Analysis (CA) เพื่อแก้ไขปัญหาทักษะการสนทนา นักศึกษาจีนต่างชาติ ที่ได้รับแนวคิดระดับโลก เผชิญกับความท้าทายที่แตกต่างจากการเรียนการสอนในประเทศจีน นโยบายแห่งชาติและ วิธีการสอนแบบดั้งเดิมมีส่วนในการสร้างความแตกต่างในระดับความถนัดทางภาษา ซึ่งมีผลกระทบต่อการฟังและการ เขียนเชิงวิชาการการแก้ไขปัญหาเหล่านี้ต้องใช้ความเข้าใจอย่างละเอียดและการพัฒนากลยุทธ์การสอนเป้า หมายเพื่อเสริมสร้างการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมและเตรียมนักศึกษาให้พร้อมสำหรับความสำเร็จในโลกยุคโลกาภิวัตน์

บทบาทของความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในรายวิชาสื่อมวลชน

ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญในหลักสูตรสื่อมวลชน เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็น สื่อหลักในการสื่อสารและแสดงออกในวงการนี้ การมีความรู้และความเชี่ยวชาญในภาษาอังกฤษที่แข็งแกร่ง ช่วยให้นักศึกษาสามารถเข้าใจเนื้อหาของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำความเข้าใจทฤษฎีสื่อมวลชนที่ซับซ้อน และสื่อถึงความคิดอย่างสมเหตุสมผล ในการศึกษา

สื่อมวลชนที่การสื่อสารที่ชัดเจนและละเอียดอ่อนเป็นสิ่งสำคัญ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ช่วยเสริมสร้างความสามารถของนักศึกษาในการวิเคราะห์ วิจัย และสร้างเนื้อหาสื่อ (Jones, 2018) นอกจากนี้ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษยัง เป็นสิ่งสำคัญสำหรับการทำงานร่วมกันใน สถานะที่วงการสื่อมวลชนเชื่อมโลก ช่วยให้นักศึกษาสามารถมีส่วนร่วม ร่วมอย่างมีความหมายในการ อภิปราย โครงการ และปฏิสัมพันธ์ภายในวงการ (Williams, 2019) ในขณะที่ สื่อมวลชนยังคง เปลี่ยนแปลง ความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นพื้นฐานที่แข็งแกร่งช่วยให้ นักศึกษา มีความพร้อมในการนำทางและมีส่วนร่วมในวงการการศึกษาสื่อที่เป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ หลากหลาย

บทบาทของความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในหลักสูตรสื่อมวลชนเป็นสิ่งสำคัญในการ เข้าใจและใช้ประโยชน์จากผลกระทบของสื่อต่อชีวิตของเรา ตามที่ได้เน้นในปฏิญญายุเนสโกเกี่ยวกับ สื่อ (1982) สื่อเป็น ประตุสู่การมองเห็นและพยายามส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในโลกที่เราอยู่ การศึกษาสื่อกลายเป็นส่วนสำคัญ โดยกำหนดนักเรียนให้กลายเป็นผู้ใช้ที่มีความคิดสร้างสรรค์และมีความ สำคัญต่อรูปแบบสื่อที่หลากหลาย (Tafari, 2009) โดยมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะสำคัญ เช่น การ คิดวิเคราะห์และการสะท้อนคิดเพื่อเตรียม พร้อมให้นักเรียน สามารถนำเสนอและประเมินข้อมูลสื่อที่มี อิทธิพลและเสียงที่มีอิทธิพลได้อย่างมีประสิทธิภาพ การรับรู้ถึง อิทธิพลที่มีอยู่อย่างแพร่หลายและมี อิทธิพลในสื่อ ตั้งแต่แหล่งข่าวและโทรทัศน์แบบดั้งเดิม จนถึงช่องทางทาง สื่อออนไลน์และสื่อใหม่ ยืนยันถึงความสำคัญของความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการ ตีความและเข้าใจ ข้อความ เหล่านี้ นอกจากนี้ สื่อมวลชนยังเป็นที่ต้องการที่สำคัญสำหรับการฝึกฝนภาษาของ นักเรียน ช่วยส่งเสริมการพัฒนาทักษะในการอ่าน เขียน พูด และฟัง นอกเหนือจากการวิจารณ์ สื่อมวลชนยังเป็น สื่อ ที่สำคัญในการรายงานข่าวและให้ข้อมูลสำหรับสาธารณชน ซึ่งส่งผลให้ครูมีความรับผิดชอบ ทาง การศึกษา ในการนำนักเรียนในการเข้าใจและส่งต่อข้อมูลสำหรับรุ่นหลัง การนำเนื้อหาสื่อเข้าสู่ ห้องเรียนกลายเป็นงานที่ ต้องใช้กลยุทธ์ทางการศึกษาเชิงยุทธศาสตร์ ที่ต้องนำทางการศึกษาในการ เลือกเนื้อหาที่ เกี่ยวข้อง และส่งเสริม การวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลในบริบทของรายวิชาสื่อมวลชน ดังนั้น ความสามารถภาษาอังกฤษจึงไม่เพียงแต่เป็นทักษะทางภาษาเท่านั้น แต่ยังเป็นเครื่องมือสำคัญ สำหรับนักเรียนในการมีส่วนร่วมอย่างมีความหมายกับโลกแห่งสื่อมวลชนที่หลากหลาย

โดยสรุป บทบาทของความสามารถทางภาษาอังกฤษในหลักสูตรสื่อมวลชนมีความ หลากหลายและเป็นส่วนสำคัญต่อความสำเร็จทางวิชาการและวิชาชีพของนักศึกษาในสาขานี้

ความสามารถทางภาษาอังกฤษไม่เพียงแต่ทำหน้าที่เป็นสื่อหลักในการสื่อสารในการศึกษาสื่อเท่านั้น แต่ยังช่วยเพิ่มความสามารถในการวิเคราะห์และความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนอีกด้วย เนื่องจากภูมิทัศน์ของสื่อยังคงพัฒนาไปทั่วโลก ความสามารถทางภาษาอังกฤษช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการอภิปรายและความร่วมมือภายในอุตสาหกรรมอย่างแข็งขัน นอกจากนี้ ปัญญาประดิษฐ์เกี่ยวกับสื่อยังถึงพลังที่สื่อมี ในการเปลี่ยนแปลงการมองเห็นและการส่งผล ต่อโลก โดยเน้นความสำคัญของการศึกษาสื่อในการพัฒนา ทักษะที่สำคัญ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ กลายเป็นเครื่องมือสำหรับนักศึกษาในการนำทางและ เข้าใจข้อความที่มีอิทธิพลและหลากหลายที่เสนอโดยรูปแบบสื่อต่าง ๆ ซึ่งส่งเสริมความสามารถในการถอดรหัส เข้าใจและมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพในวงการศึกษาสื่อมวลชนที่เปลี่ยนแปลงอย่างไร้ขอบเขต การรวมเนื้อหา สื่อเข้าสู่การศึกษาไม่เพียงเป็นการใช้ทักษะทางภาษาเท่านั้น แต่เป็นงานทางการศึกษาเชิงยุทธศาสตร์ ที่ต้อง เตรียมความพร้อมให้นักเรียนสำหรับความท้าทายและโอกาสภายในภูมิทัศน์ของการศึกษาสื่อมวลชนที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง

การใช้ภาษาอังกฤษในสื่อมวลชน

การนำเสนอโปรแกรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในบทเรียนเกี่ยวกับสื่อมวลชนที่ประสบความสำเร็จต้องการการวางแผนอย่างละเอียดและความร่วมมือจากบุคลากรทุกคน ซึ่งรวมถึงการกำหนดหน้าที่ ตั้งเป้าหมายของ โปรแกรม และการกำหนดเทคนิคการสอนอย่างสอดคล้อง ในส่วนของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ทรัพยากรการสอนมีบทบาทสำคัญ รวมถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ และปัจจัยที่ไม่ใช่มนุษย์ ทรัพยากรที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ เป็นครูและบุคลากรสนับสนุน ในขณะที่ทรัพยากรที่ไม่ใช่มนุษย์รวมถึงทรัพยากรเทคโนโลยีการสอน (ITR) หรือวัสดุเทคโนโลยีสื่อสารข้อมูล (ICTM) เช่น หนังสือ หนังสือพิมพ์ วิดีโอ โทรศัพท์ ภาพยนตร์ นิตยสาร บัญชีโฆษณา จดหมายทางไปรษณีย์ และแคตตาล็อก

ตามที่ Mezieobi (1997) และ Kegan (1989) ได้กล่าวว่า ทรัพยากรการสอนเป็นส่วนประกอบ สำคัญของสถานการณ์การสอนและการเรียนรู้ รวมถึงวัสดุ สถานที่ และบุคคล อีกทั้ง Arisi และ Umudhe (1998) ได้กล่าวถึงทรัพยากรการสอนเป็นสิ่งที่ เป็นรูปธรรม หรือสิ่งที่แสดงออกมาในรูปของสิ่งที่กระตุ้น ความรู้สึก ซึ่งจะเพิ่มคุณค่าให้กับกระบวนการสอนและการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ สรุปได้ว่า ทรัพยากรการสอน ที่ประกอบด้วยปัจจัยทั้งมนุษย์และไม่ใช่มนุษย์เป็นปัจจัย

สำคัญในการเสริมสร้างการโต้ตอบในห้องเรียนและส่งเสริมกระบวนการสอนและการเรียนรู้ที่น่าสนใจและมีประสิทธิภาพ

ในบทเรียนเกี่ยวกับสื่อมวลชน การสอนภาษาอังกฤษในแง่ของการพัฒนาเน้นการตอบสนองต่อความต้องการเฉพาะของนักเรียน ซึ่งรวมถึงการที่จะทำให้เกิดการพัฒนาทักษะในสี่ด้านหลัก ได้แก่ ทักษะการอ่าน พื้นฐาน ทักษะการอ่านในบทเรียนที่เกี่ยวข้อง การอ่านเพื่อความสนุกสนาน และการอ่านเพื่อการค้นคว้าในด้านพื้นฐาน การพัฒนาทักษะจะได้รับการสนับสนุนผ่านการประชุมและการฝึกอบรมภายใน ในขณะที่ผู้สอนที่เกี่ยวข้องจะเป็นผู้นำการอ่านที่มุ่งเน้นและส่งเสริมการรับรู้เกี่ยวกับวัสดุการอ่านในเวลาว่าง การอ่าน เพื่อความสนุกสนานถูกส่งเสริมในชั่วโมงเรียนภาษาอังกฤษ และหลักสูตรการค้นคว้าจะมีการเสนอผ่านการเชิญชวนและการประชุม

ในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วความแน่นอนในห้องเรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับสื่อมวลชน ทรัพยากรการสอนเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมความสามารถของครูในการสื่อสารแนวคิดลดการใช้วิธีการสอน ที่เน้นครูเป็นศูนย์กลาง ให้ประสบการณ์การเรียนรู้ที่เป็นประสบการณ์ที่เชื่อมโยงกับความเป็นจริง และส่งเสริม กิจกรรมของผู้เรียนเอง ทรัพยากรเหล่านี้ไม่เพียงแต่กระตุ้นความสนใจ แต่ยังทำให้การเรียนรู้เป็นเรื่องที่มี ประโยชน์และสามารถนำไปใช้ได้จริง ซึ่งจะส่งผลให้การจดจำเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ ทรัพยากรการสอนยังเปลี่ยน ครูให้เป็นผู้ประสานงานและผู้อำนวยความสะดวกfacilitator ในการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีความหมาย

การใช้ทรัพยากรการสอนอย่างมีประสิทธิภาพในห้องเรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับสื่อมวลชน ขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่เฉพาะเจาะจง เช่น ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การสอน ความเหมาะสมกับลักษณะและพื้นที่ ของนักเรียน ความคงเส้นคงวาสำหรับครู ความเหมาะสมกับกลยุทธ์การสอน คุณค่าและการมองเห็นถึงแรงจูงใจ ในขอบเขตของการสอนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับสื่อมวลชน กลยุทธ์ของการสนับสนุนด้วยภาพเป็น เครื่องมือที่น่าสนใจ วิธีการนี้เป็นการเสริมสร้างความเข้าใจในภาษา การสอนผ่านการวาดภาพหรือภาพประกอบเชื่อมโยง โยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับภาพเคลื่อนไหวและส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (Asemota, 2015)

โดยสรุป การนำเสนอโปรแกรมการเรียนภาษาอังกฤษในหลักสูตรเกี่ยวกับสื่อมวลชนต้องการการวางแผนอย่างละเอียดและความร่วมมือของบุคลากรทุกคน ทรัพยากรการสอนที่เป็นมนุษย์และไม่ใช่มนุษย์มีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างการโต้ตอบในห้องเรียนและส่งเสริมกระบวนการสอนและการเรียนรู้ที่น่าสนใจ การ สอนภาษาอังกฤษในหลักสูตรเกี่ยวกับสื่อมวลชน เน้นการพัฒนาทักษะ

ต่าง ๆ เช่น ทักษะการอ่านพื้นฐาน ทักษะการอ่านในบทเรียนที่เกี่ยวข้อง การอ่านเพื่อความสนุกสนาน และการฟื้นฟูในด้านพื้นฐาน ทรัพยากร การสอนเหล่านี้โดยการเปลี่ยนครูให้เป็นผู้อำนวยความสะดวก (facilitator) จะกระตุ้นความสนใจ ให้ประสบ การณ์การเรียนรู้ที่เป็นประสบการณ์ที่เชื่อมโยงกับ ความเป็นจริง และทำให้การเรียนรู้เป็นเรื่องที่มีประโยชน์ การใช้ทรัพยากรการสอนเหล่านี้ อย่างมี ประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่เฉพาะเจาะจง เช่น ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การสอน ความ เหมาะสมกับลักษณะของนักเรียน ความเข้าใจของครู ความเหมาะสมกับกลยุทธ์การสอน คุณค่าและ การมองเห็นถึงแรงจูงใจ การสนับสนุนด้วยภาพเป็นเครื่องมือที่น่าสนใจ ซึ่งเป็นการ เชื่อมโยงคำศัพท์ ภาษา อังกฤษกับภาพเคลื่อนไหว เพื่อส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพในสภาพ แวดล้อมที่ เปลี่ยนแปลง ของห้องเรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับสื่อมวลชน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้เข้าร่วมวิจัย

การวิจัยนี้เกี่ยวข้องกับนักศึกษาทั้งหมด 47 คนและอาจารย์ 1 คนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย โดยมุ่งเน้นที่รายวิชาสื่อสารมวลชน นักศึกษาที่เข้าร่วมมีอายุระหว่าง 21-23 ปี จำนวน 32 คน และอายุระหว่าง 18-20 ปี จำนวน 15 คน ประกอบด้วยนักศึกษาหญิง 41 คนและนักศึกษาชาย 6 คน นอกจากนี้ ผู้เข้าร่วมยังประกอบด้วยนักศึกษาจีน 37 คนและนักศึกษาไทย 10 คน อาจารย์เป็นผู้หญิงที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป มีประสบการณ์ในการสอนหลักสูตรสื่อสารมวลชนมากกว่า 10 ปี

เครื่องมือวิจัย

การวิจัยนี้ใช้แบบสอบถามสองชุด ชุดหนึ่งสำหรับนักศึกษา และอีกชุดหนึ่งสำหรับอาจารย์ แบบสอบถามสำหรับนักศึกษาประกอบด้วย 14 ข้อใน 6 ส่วน ได้แก่ ข้อมูลประชากร ความสามารถทางภาษา ประสบการณ์การเรียนรู้ การรับรู้เกี่ยวกับการสื่อสารของอาจารย์ อิทธิพลทางวัฒนธรรม และระบบสนับสนุน ในทำนองเดียวกัน แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ประกอบด้วย 14 ข้อใน 6 ส่วน โดยมุ่งเน้นที่ข้อมูลประชากร ความท้าทายที่นักศึกษาพบ การสื่อสารเชิงกลยุทธ์ ความอ่อนไหวต่อวัฒนธรรม ระบบสนับสนุนสำหรับอาจารย์ และกลยุทธ์การปรับปรุง แบบสอบถามทั้งสองออกแบบมาให้กรอกทางออนไลน์และใช้เวลาโดยประมาณ 10 นาที ในการกรอก

การสัมภาษณ์จะดำเนินการโดยใช้โทรศัพท์หรือเครื่องบันทึกเสียง โดยมีระยะเวลาที่วางแผนไว้ 20 นาทีต่อ session การสัมภาษณ์จะจัดขึ้นที่สำนักงานหอพัก ซึ่งเป็นสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพูดคุยอย่างเปิดเผย คำถามระหว่างการสัมภาษณ์จะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย และจะพยายามทำความเข้าใจเชิงลึก เกี่ยวกับประสบการณ์และมุมมองของทั้งนักศึกษาและอาจารย์

การเก็บรวบรวมข้อมูลและกระบวนการ

การเก็บรวบรวมข้อมูลเริ่มต้นด้วยการแจกแบบสอบถามออนไลน์ให้นักศึกษาและอาจารย์แบบสอบถามเหล่านี้สามารถเข้าถึงได้ผ่านรหัส QR และมีจุดมุ่งหมายเพื่อรวบรวมข้อมูลประชากรและข้อมูลทั่วไป

ผู้เข้าร่วมได้รับการบรรยายสรุปเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยและได้รับการสนับสนุนให้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระขณะกรอกแบบสอบถาม

เมื่อกรอกแบบสอบถามออนไลน์เสร็จแล้ว นักวิจัยจะติดต่อ นักศึกษาและอาจารย์เป็นรายบุคคลเพื่อกำหนดตารางการสัมภาษณ์ โดยได้รับความยินยอมล่วงหน้า

การติดต่อ: นักวิจัยจะติดต่อ นักศึกษาและอาจารย์ เพื่อจัดเตรียมการสัมภาษณ์ในเวลาที่เหมาะสมสำหรับทั้งสองฝ่ายผ่านทางอีเมลและ messenger

การบันทึก: การบันทึกจะทำโดยใช้โทรศัพท์หรือเครื่องบันทึกเพื่อให้แน่ใจว่ามีข้อมูลที่ครอบคลุมสำหรับการวิเคราะห์

สถานที่และเวลา: การสัมภาษณ์แต่ละครั้งจะใช้เวลาประมาณ 20 นาที การสัมภาษณ์จัดขึ้นที่สำนักงานหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

การสังเคราะห์ข้อมูล

การสังเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวข้องกับการดึงข้อมูลสำคัญจากการสัมภาษณ์ที่ดำเนินการทั้งในภาษาไทยและภาษาอังกฤษเพื่อรองรับนักศึกษาจีนและไทย ซึ่งจะช่วยระบุประเด็นหลักที่ผู้เข้าร่วมแบ่งปัน ให้ความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับหัวข้อการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่รวบรวมได้จะถูกวิเคราะห์โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา วิธีนี้ได้รับการเลือกเนื่องจากมี ประสิทธิภาพในการจัดหมวดหมู่และตีความข้อมูลข้อความอย่างเป็นระบบ ผ่านการวิเคราะห์เนื้อหา รูปแบบ อิม และข้อมูลเชิงลึกที่สำคัญจะถูกระบุ ซึ่งช่วยให้เข้าใจประสบการณ์และมุมมองของผู้เข้าร่วมได้อย่าง ละเอียดลึกซึ้ง

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์จะมีคุณค่าอย่างยิ่งในการเสริมสร้างการวิเคราะห์ ลักษณะเชิงคุณภาพของ ข้อมูลการสัมภาษณ์ให้ความลึกและบริบท ซึ่งนำเสนอมุมมองที่ครอบคลุมมากขึ้นเกี่ยวกับอุปสรรคทางภาษาและความท้าทายของอาจารย์ในรายวิชาสื่อสารมวลชน การวิจัยนี้มี

จุดมุ่งหมายเพื่อให้ความเข้าใจที่ครอบคลุมและ ละเอียดอ่อนเกี่ยวกับหัวข้อการวิจัยโดยการรวมข้อมูล
ทั้งจากแบบสำรวจและการสัมภาษณ์

บทที่ 4

ผลการวิจัยและอภิปราย

การวิจัยนี้จะเจาะลึกถึงพฤติกรรมซับซ้อนของอุปสรรคทางภาษาและความท้าทายของผู้สอนในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมวลชน โดยเน้นไปที่นักเรียนชาวจีนและไทย ข้อมูลเชิงลึกที่น่าสนใจได้มาจากการสัมภาษณ์ผู้สอนที่มีประสบการณ์ ซึ่งเป็นหญิงชาวไทยอายุ 41 ปี ที่มีอาชีพการสอนยาวนานกว่าสิบปีในวิชาการสื่อสารมวลชน การสำรวจนี้มุ่งเน้นไปที่การเผยแพร่ความท้าทายที่นักเรียนเผชิญ สำหรับการสื่อสารที่ผู้สอนนำมาใช้ ศึกษาการรวมเอาความอ่อนไหวทางวัฒนธรรมเข้ามาในวิธีการสอน ตรวจสอบระบบสนับสนุนที่มีอยู่สำหรับผู้สอน และเสนอแนะกลยุทธ์การปรับปรุงที่มีประสิทธิภาพเพื่อเพิ่มการสื่อสารในสภาพแวดล้อมการศึกษาที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมและภาษา อีกทั้ง การวิจัยนี้ยังมุ่งสำรวจความท้าทายในรายวิชาสื่อสารมวลชนสำหรับนักศึกษาจีนและไทย โดยในบทนี้จะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ผู้สอนและนักศึกษา เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ตั้งไว้

ส่วนที่ 1: ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากผู้สอน

ข้อมูลในส่วนนี้ได้มาจากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนเพศหญิงชาวไทย อายุ 41 ปีขึ้นไป ซึ่งมีประสบการณ์การสอนรายวิชาสื่อสารมวลชนมานานกว่า 10 ปี โดยผลการวิเคราะห์ได้ถูกจัดกลุ่มตามวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

1. ผลกระทบของอุปสรรคทางภาษาต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา (ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1)

วัตถุประสงค์ข้อแรกมุ่งสำรวจผลกระทบของอุปสรรคทางภาษาต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาจากการสัมภาษณ์ผู้สอน พบว่าอุปสรรคทางภาษาส่งผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาทั้งชาวจีนและชาวไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน **ด้านความเข้าใจ (Comprehension)** ซึ่งผู้สอนระบุว่าความท้าทายหลักที่ขัดขวางการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนและส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวม อุปสรรคดังกล่าวไม่เพียงจำกัดความสามารถในการทำความเข้าใจเนื้อหาการบรรยาย แต่ยังส่งผลโดยตรงต่อพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ผู้สอนได้เน้นย้ำว่า เพื่อลดผลกระทบเหล่านี้ จึงได้นำกลยุทธ์ **การส่งเสริมการทำงานร่วมกันและการทบทวนงานโดยเพื่อน (Peer Collaboration and Review)** มาใช้เป็นเครื่องมือหลัก โดยเชื่อว่าการให้นักศึกษาได้ช่วยเหลือกันเองเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการก้าวข้ามข้อจำกัดทางภาษา นอกจากนี้ ผู้สอนยังพบว่าความแตกต่างทางวัฒนธรรมสามารถทวีความรุนแรงของอุปสรรคทางภาษาได้ จึงจำเป็นต้องสร้างบรรยากาศที่เปิดกว้างและสนับสนุนให้นักศึกษาได้เรียนรู้และปรับตัวเข้าหากัน ซึ่งทั้งหมดนี้สะท้อนให้

เห็นว่าอุปสรรคทางภาษามีใช่เป็นเพียงปัญหาด้านการสื่อสาร แต่เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการเรียนรู้และการทำงานร่วมกันในชั้นเรียนอย่างรอบด้าน

2. มุมมองของนักศึกษาต่อรายวิชาสื่อสารมวลชนผ่านมุมมองของผู้สอน

(ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2)

สำหรับวัตถุประสงค์ข้อที่สอง ซึ่งต้องการศึกษามุมมองของนักศึกษาต่อรายวิชานั้น ผลจากการสัมภาษณ์ผู้สอนได้ให้ข้อมูลเชิงลึกที่สะท้อนถึงประสบการณ์และความต้องการของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี ผู้สอนมองว่านักศึกษาทั้งชาวจีนและไทยรับรู้ว่าร่ายวิชานี้มีความท้าทายสูง แต่ในขณะเดียวกันก็ตระหนักถึงความสำคัญของการมีปฏิสัมพันธ์และการสนับสนุนซึ่งกันและกัน มุมมองดังกล่าวสะท้อนผ่านกลยุทธ์ที่ผู้สอนเลือกใช้ โดยเน้น **การสร้างความอ่อนไหวทางวัฒนธรรม**

(Cultural Sensitivity) ผ่านการเปิดโอกาสให้มีการสนทนาแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับความแตกต่างทางวัฒนธรรมอย่างเปิดเผย เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่นักศึกษารู้สึกปลอดภัยและได้รับการยอมรับ นอกจากนี้ ในประเด็นระบบสนับสนุน ผู้สอนได้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการ **ปรับกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักศึกษาที่มีความหลากหลาย** ทั้งในด้านภาษาและวัฒนธรรม ซึ่งบ่งชี้ว่าในมุมมองของนักศึกษา กิจกรรมในปัจจุบันอาจยังไม่ตอบสนองต่อความต้องการของพวกเขาได้อย่างสมบูรณ์แบบ และยังต้องการการสนับสนุนเพิ่มเติมจากผู้สอนเพื่อช่วยให้พวกเขาสามารถเอาชนะอุปสรรคและประสบความสำเร็จในการเรียนได้ ดังนั้น จึงอาจสรุปได้ว่าในมุมมองของนักศึกษา พวกเขามองว่าร่ายวิชานี้เป็นโอกาสในการเรียนรู้ที่สำคัญ แต่ยังคงต้องการแนวทางและระบบการสนับสนุนที่ยืดหยุ่นและเข้าใจในความแตกต่างของแต่ละบุคคล

ส่วนที่ 2: ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากนักศึกษา

ข้อมูลในส่วนนี้มาจากการรวบรวมแบบสอบถามและการสัมภาษณ์นักศึกษาผู้เข้าร่วมวิจัยจำนวน 47 คน ประกอบด้วยนักศึกษาจีน 37 คน และนักศึกษาไทย 10 คน ซึ่งผลการวิเคราะห์ได้ถูกจัดกลุ่มตามวัตถุประสงค์การวิจัยเช่นเดียวกัน

1. ผลกระทบของอุปสรรคทางภาษาต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา (ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1)

ผลการสำรวจจากนักศึกษาได้ยืนยันและให้ภาพที่ชัดเจนยิ่งขึ้นเกี่ยวกับผลกระทบของอุปสรรคทางภาษา โดยพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ถึง **74.5%** รายงานว่าเคยประสบกับอุปสรรคทางภาษาในขณะเรียนรายวิชานี้ โดยทักษะที่พวกเขาารู้สึกว่าท้าทายที่สุดคือ **การพูด (55.3%)** และ **การฟัง (19.1%)**

ผลกระทบที่เด่นชัดที่สุดคือการจำกัดความสามารถในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มและการอภิปรายในชั้นเรียน ดังที่นักศึกษาไทย (A5) ได้สะท้อนถึงประสบการณ์ในการทำงานกลุ่มว่า “ในกลุ่มมีนักเรียนจีน 4 คนและนักเรียนไทย 1 คน แน่แน่นอนว่าพวกเขาทั้งหมดพูดคุยกันเป็นภาษาจีนก่อนซึ่งฉันไม่เข้าใจเลย... เราจึงไม่เข้าใจกัน ดังนั้นเราจึงทำผิดพลาดมากมายในงานของเรา” ซึ่งชี้ให้เห็นว่าอุปสรรคทางภาษาไม่เพียงสร้างความลำบากในการสื่อสาร แต่ยังนำไปสู่ความผิดพลาดในการทำงานและส่งผลกระทบต่อคุณภาพของผลงานโดยตรง นอกจากนี้ นักศึกษาจีน (B) ยังกล่าวเสริมว่า “ระดับภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันทำให้การสื่อสารเป็นเรื่องท้าทาย” ซึ่งตอกย้ำว่าความเหลื่อมล้ำทางทักษะเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ซ้ำเติมปัญหานี้

อย่างไรก็ตาม นักศึกษาก็ได้แสดงให้เห็นถึงความพยายามในการเอาชนะอุปสรรคเหล่านี้ด้วยกลยุทธ์ที่หลากหลาย เช่น การฝึกฝนบ่อยครั้ง การสร้างความมั่นใจในการพูด และการใช้เครื่องมือช่วยแปลอย่าง Google Translate เพื่อสื่อสารในทีม

2. มุมมองของนักศึกษาต่อรายวิชาสื่อสารมวลชน (ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2)

ในส่วนของมุมมองต่อรายวิชา พบว่านักศึกษามีมุมมองที่หลากหลายและน่าสนใจ โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

- **มุมมองต่อการสื่อสารและบทบาทของผู้สอน:** นักศึกษาส่วนใหญ่ (89.4%) มองว่าผู้สอนสามารถจัดการกับปัญหาที่เกี่ยวข้องกับภาษาในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และรู้สึกว่าการสื่อสารของผู้สอนมีความชัดเจน ดังที่นักศึกษาไทย (A2) กล่าวว่า “อาจารย์อธิบายอย่างชัดเจนและสำเนียงก็ง่ายต่อการฟังและเข้าใจ” นอกจากนี้ นักศึกษายังชื่นชมการให้ความช่วยเหลือของอาจารย์นอกเวลาเรียน เช่น การเปิดโอกาสให้สอบถามเป็นรายบุคคลหลังเลิกเรียน ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักศึกษามองว่าผู้สอนเป็นที่พึ่งสำคัญในการก้าวข้ามอุปสรรคทางภาษา
- **มุมมองต่ออิทธิพลทางวัฒนธรรม:** นักศึกษาส่วนใหญ่ยอมรับว่าความแตกต่างทางวัฒนธรรมเป็นอีกปัจจัยที่ทำให้อุปสรรคทางภาษารุนแรงขึ้น (48.9% เห็นด้วยและเห็นด้วยอย่างยิ่ง) โดยเฉพาะความแตกต่างในวิธีการคิดและรูปแบบการสื่อสาร นักศึกษาไทย (A2) กล่าวถึงความท้าทายในการอภิปรายหัวข้ออ่อนไหวอย่างการเมืองว่า “เมื่อเราพูดถึงการเมือง เพราะเรามีวัฒนธรรมและพื้นหลังที่แตกต่างกัน จึงพบเจอความท้าทายหลายอย่าง”

- **มุมมองต่อระบบสนับสนุนและแนวทางการปรับปรุง:** แม้ว่านักศึกษาส่วนใหญ่ (95.7%) จะเชื่อมั่นในระบบสนับสนุนที่มีอยู่ แต่พวกเขาก็ได้เสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงเพิ่มเติม เช่น การให้คำแนะนำที่ชัดเจนขึ้น การใช้สื่อภาพประกอบการสอน และการส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียนมากขึ้น ข้อเสนอแนะเหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่านักศึกษามองว่ารายวิชานี้เป็นพื้นที่แห่งการเรียนรู้ที่สำคัญ และคาดหวังให้มีการพัฒนากลไกการสนับสนุนที่ตอบสนองต่อความต้องการที่หลากหลายของพวกเขาได้อย่างดียิ่งขึ้น

ผลจากการสัมภาษณ์

การสัมภาษณ์แบ่งออกเป็นสองส่วน: มุมมองของนักเรียนไทยและมุมมองของนักเรียนจีน ในส่วนนี้ของผลการวิจัย ผู้วิจัยเน้นที่มุมมองของนักเรียนไทยจากการสัมภาษณ์เชิงลึกกับนักเรียนไทยที่โดดเด่นห้าคนที่ลงทะเบียนเรียนในวิชาการสื่อสารมวลชน โดยเฉพาะในด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างประเทศ ผู้เข้าร่วมที่เลือกมาสำหรับการวิจัยนี้เป็นตัวแทนที่ถูกเลือกเพราะผลงานที่ยอดเยี่ยมและการมีส่วนร่วมในด้านการศึกษา การศึกษาเจาะลึกในสามด้านหลัก: ความสามารถทางภาษา ประสบการณ์การเรียนรู้ และการปฏิสัมพันธ์กับผู้สอน ผ่านการสัมภาษณ์เหล่านี้ เรามุ่งหวังที่จะเข้าใจอย่างครอบคลุมเกี่ยวกับการเดินทางทางภาษา ความท้าทายที่พบเจอ และบทบาทสำคัญของการปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนในการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาและประสบการณ์ทางวิชาการของพวกเขา

ความสามารถทางภาษา

ความสามารถทางภาษาเป็นเสาหลักพื้นฐานสำหรับการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในด้านการศึกษาและวิชาชีพ ในบริบทของวิชาการสื่อสารมวลชน ความสามารถทางภาษาอังกฤษมีความสำคัญเป็นพิเศษเนื่องจากสถานะสากลของภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักสำหรับการสื่อสารและการเผยแพร่สื่อ ดังที่นักเรียน A1 กล่าวว่า

"ความสามารถทางภาษามีความสำคัญมาก ก่อนหน้านี้อันรู้สึกลายมากที่จะพูดภาษาอังกฤษ แต่เมื่อฉันมาเรียนที่ CRRU มันทำให้ฉันรู้สึกตื่นเต้นที่จะสำรวจและท้าทายตัวเองเพราะมันเป็นหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างประเทศ ดังนั้นฉันต้องท้าทายตัวเองให้สามารถพูดได้อย่างมั่นใจไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใดก็ตาม

ความท้าทายของความสามารถทางภาษายังเพิ่มขึ้นในชั้นเรียนสื่อสารมวลชน
 ดังที่นักเรียน A1 กล่าวไว้ว่า

"ในชั้นเรียนสื่อสารมวลชน แน่นอนว่าภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางของการสื่อสารของเรา
 ดังนั้นการสื่อสารจึงเป็นเรื่องที่ท้าทาย เพราะในชั้นเรียนเรามีทั้งนักเรียนไทยและจีน เรา
 จำเป็นต้องสื่อสารในชั้นเรียนสำหรับงานกลุ่มหรือโครงการที่ครูกำหนด"

ซึ่งสะท้อนถึงความซับซ้อนของการสื่อสารในสภาพแวดล้อมของห้องเรียนที่มีหลายวัฒนธรรม
 การเรียนภาษาอังกฤษเป็นการผสมผสานระหว่างความตื่นเต้นและความท้าทายสำหรับผู้เข้าร่วม
 นักเรียน A5 แบ่งปันว่า

"มันกลายเป็นส่วนสำคัญในชีวิตประจำวันของฉัน ทำให้ฉันมีแรงบันดาลใจในการเรียนรู้
 เพิ่มเติมเมื่อฉันแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนร่วมชั้นและครู"

เมื่อกล่าวถึงทักษะปัจจุบัน นักเรียน A4 กล่าวว่า

"ฉันอยู่ในระดับพื้นฐานในการพูด และทักษะการฟังของฉันยังอยู่ในขั้นตอนการพัฒนา
 การใช้ภาษาอังกฤษทุกวันเป็นเรื่องง่าย แต่ในสถานการณ์ที่เป็นทางการยังคงมีความท้า
 ทายอยู่ มีพื้นที่ให้พัฒนาอีกมาก"

ซึ่งเน้นการตระหนักถึงระดับความสามารถส่วนบุคคลและการค้นหาวิธีพัฒนาทักษะทาง
 ภาษา ในการพัฒนาทักษะทางภาษา ผู้เข้าร่วมใช้กลยุทธ์ที่หลากหลาย เช่น การฟังพอดแคสต์ ดู
 ภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ ร้องเพลงตาม และสนุกกับการดูภาษาอังกฤษ กิจกรรมเหล่านี้ไม่เพียงแต่
 เพิ่มความสามารถทางภาษา แต่ยังส่งเสริมความตระหนักทางวัฒนธรรมและทักษะการคิดวิเคราะห์ที่
 สำคัญสำหรับการสื่อสารมวลชน

สรุปแล้ว ความสามารถทางภาษาเป็นการเดินทางที่เปลี่ยนแปลงไปตามประสบการณ์และ
 ความท้าทาย การศึกษาเน้นคุณค่าที่แท้จริงสำหรับความสำเร็จทางการศึกษาและวิชาชีพใน

สื่อสารมวลชน โดยการนำวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย การสร้างสภาพแวดล้อมที่ครอบคลุม และส่งเสริมความเข้าใจข้ามวัฒนธรรม นักการศึกษาและผู้เรียนสามารถส่งเสริมการเสริมสร้างทักษะทางภาษาและการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม การศึกษานี้เน้นความสำคัญที่ยั่งยืนของความสามารถทางภาษาในการกำหนดวิธีการสื่อสารและการเปลี่ยนแปลงในสื่อสารมวลชนและอื่น ๆ

ประสบการณ์การเรียนรู้

ในส่วนของการประสบการณ์การเรียนรู้ มุ่งเน้นไปที่โครงการความร่วมมือและงานกลุ่ม โดยสำรวจว่าปัญหาด้านภาษาได้ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของนักเรียนอย่างไร กรณีที่ปัญหาภาษาส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตในชั้นเรียนหรือกิจกรรมกลุ่ม และกลยุทธ์ในการนำความแตกต่างทางวัฒนธรรมมาใช้ในสภาพแวดล้อมทางภาษาที่หลากหลาย

โครงการความร่วมมือและงานกลุ่ม

นักเรียนได้สะท้อนถึงประสบการณ์การเรียนรู้ของตนเองกับโครงการความร่วมมือและงานกลุ่ม โดยเน้นความซับซ้อนในการนำมุมมองและพื้นที่ที่หลากหลายมาประกอบกัน นักเรียน A2 เน้นว่า

"ใช่ บางครั้งเมื่อสื่อสารกันมีความยากลำบากมากมาย เช่นเมื่อเราพูดถึงการเมือง เพราะเรามีวัฒนธรรมและพื้นที่ที่แตกต่างกัน จึงพบเจอความท้าทายหลายอย่าง"

ซึ่งเน้นถึงธรรมชาติหลายมิติของงานร่วมมือกัน โดยเฉพาะเมื่อพูดถึงหัวข้อที่อ่อนไหวอย่างการเมืองที่ความแตกต่างทางวัฒนธรรมอาจนำไปสู่ความเข้าใจผิดหรือความขัดแย้ง

ในโครงการความร่วมมือ นักเรียนมักพบเจอความท้าทายหลากหลายนอกเหนือจากปัญหาด้านภาษา ความท้าทายเหล่านี้อาจรวมถึงความแตกต่างในรูปแบบการสื่อสาร ระดับความทุ่มเทที่ต่างกันในกลุ่มสมาชิก และความแตกต่างในความรู้หรือความเชี่ยวชาญ นอกจากนี้ พื้นที่ทางวัฒนธรรมสามารถมีอิทธิพลอย่างมากต่อมุมมองและวิธีการแก้ปัญหาของแต่ละบุคคล เพิ่มความซับซ้อนอีกชั้นหนึ่งในงานร่วมมือ

การทำงานร่วมกันในทีมที่หลากหลายต้องการการสื่อสารที่ชัดเจน ความเข้าใจ และการเคารพซึ่งกันและกัน นักเรียนต้องนำเสนอมุมมองที่หลากหลายอย่างละเอียดอ่อนและทำงานร่วมกันเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่ครอบคลุมและสนับสนุน กลยุทธ์เช่นการสื่อสารเปิดเผย การฟังอย่างตั้งใจ และการสร้างความเห็นพ้องสามารถช่วยลดความขัดแย้งและรับรองว่าสมาชิกในทีมทุกคนรู้สึกมีค่าและได้รับการยอมรับ

นอกจากนี้ ครูมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพในหมู่ นักเรียนครูสามารถให้คำแนะนำเกี่ยวกับกลยุทธ์การทำงานเป็นทีมที่มีประสิทธิภาพ สร้างวัฒนธรรมชั้นเรียนที่ครอบคลุม และส่งเสริมให้นักเรียนสะท้อนถึงประสบการณ์ของตนเองและเรียนรู้จากทั้งความสำเร็จและความท้าทายที่พบเจอในโครงการความร่วมมือ

ในที่สุด โครงการความร่วมมือและงานกลุ่มมีโอกาสมิค่าให้นักเรียนพัฒนาทักษะที่สำคัญ เช่น การทำงานเป็นทีม การสื่อสาร และความสามารถในการเข้าใจวัฒนธรรมข้าม โดยการนำทางความซับซ้อนของการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนไม่เพียงแต่เสริมสร้างการเรียนรู้ทางวิชาการของตนเอง แต่ยังเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับความสำเร็จในสภาพแวดล้อมวิชาชีพที่หลากหลาย ที่การทำงานเป็นทีมและการทำงานร่วมกันเป็นส่วนประกอบสำคัญของความสำเร็จ

ปัญหาด้านภาษาในชั้นเรียน

อีกแง่มุมหนึ่งที่สำคัญของประสบการณ์การเรียนรู้ของนักเรียนเกี่ยวข้องกับการต่อสู้กับปัญหาด้านภาษาในชั้นเรียน ปัญหาด้านภาษาสามารถปรากฏในรูปแบบต่าง ๆ ในชั้นเรียน นักเรียนอาจพบความยากลำบากในการทำความเข้าใจคำศัพท์ ความถูกต้องของไวยากรณ์ การออกเสียง และความคล่องแคล่วซึ่งทั้งหมดอาจขัดขวางความสามารถในการแสดงความคิดเห็นได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วมอย่างมีความหมายกับเพื่อนร่วมชั้นและครู นอกจากนี้ ความแตกต่างทางวัฒนธรรมและรูปแบบการสื่อสารยังทำให้การแลกเปลี่ยนความคิดซับซ้อนขึ้น โดยเฉพาะในหัวข้อที่อ่อนไหวทางการเมือง ที่มุมมองและความเชื่อที่แตกต่างกันอาจขัดแย้งกัน

ปัญหาด้านภาษาเหล่านี้สามารถมีผลกระทบสำคัญต่อประสบการณ์และผลการเรียนรู้ของนักเรียนผู้ที่กำลังเผชิญกับปัญหาด้านภาษาอาจรู้สึกถูกกีดกันหรือตัดขาดจากการสนทนาในชั้นเรียน นำไปสู่ความมั่นใจในตนเองที่ลดลงและแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมที่ลดลง นอกจากนี้ ปัญหาด้านภาษาอาจบดบังความเข้าใจที่แท้จริงของนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตร ขัดขวางความสามารถในการ

เข้าใจแนวคิดที่ซับซ้อนและมีส่วนร่วมกับเนื้อหาทางวิชาการอย่างมีวิจารณญาณ นักเรียน A5 กล่าวถึงว่า

"ในงานกลุ่ม มีคำแนะนำว่ากลุ่มแต่ละกลุ่มต้องมีนักเรียนจีนและไทยอยู่ด้วยกัน ในบางกรณี ในกลุ่มมีนักเรียนจีน 4 คนและนักเรียนไทย 1 คน แน่นอนว่าพวกเขาทั้งหมดพูดคุยกันเป็นภาษาจีนก่อนซึ่งฉันไม่เข้าใจเลย และเมื่อพวกเขาพูดคุยเสร็จแล้ว พวกเขาจะมาคุยกับฉันและมอบหมายงานให้ฉัน เนื่องจากภาษาอังกฤษของฉันอ่อนแอและของพวกเขาก็เช่นกัน เราจึงไม่เข้าใจกัน ดังนั้นเราจึงทำผิดพลาดมากมายในงานของเราและส่งให้ครูของเรา"

นอกจากนี้ การส่งเสริมวัฒนธรรมของความเคารพและความเข้าใจในหมู่เพื่อนร่วมชั้นเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยที่นักเรียนรู้สึกสบายใจในการแสดงความคิดเห็นและแบ่งปันมุมมองของตนโดยไม่คำนึงถึงความสามารถทางภาษา การส่งเสริมการสนับสนุนและการทำงานร่วมกันระหว่างเพื่อนสามารถช่วยลดผลกระทบของปัญหาด้านภาษาโดยสร้างความรู้สึกร่วมกันและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในหมู่นักเรียน

สุดท้าย โดยการยอมรับและแก้ไขปัญหาด้านภาษาในชั้นเรียน ครูสามารถส่งเสริมโอกาสการเรียนรู้ที่เท่าเทียมกันและให้นักเรียนมีส่วนร่วมในวาทกรรมทางวิชาการอย่างเต็มที่ ทำให้ประสบการณ์การเรียนรู้ของพวกเขาเพิ่มพูนขึ้นและส่งเสริมการเติบโตของพวกเขาในฐานะผู้สื่อสารที่มั่นใจและมีประสิทธิภาพในสภาพแวดล้อมทางภาษาที่หลากหลาย

การนำทางความแตกต่างทางวัฒนธรรม

ในเส้นทางการนำทางความแตกต่างทางวัฒนธรรม นักเรียนเน้นความสำคัญของการมีส่วนร่วมอย่างจริงจังและการปฏิบัติที่ครอบคลุม นักเรียน A5 ได้กล่าวถึงข้อมูลเชิงลึกที่มีคุณค่า โดยระบุว่า

"แทนที่จะหลีกเลี่ยง เราพยายามสร้างสะพานเชื่อมด้วยการใช้สื่อภาพและสัญลักษณ์เพื่อสร้างความเข้าใจระหว่างเพื่อนร่วมชั้น"

ซึ่งเน้นถึงบทบาทสำคัญของการส่งเสริมความเคารพและความเข้าใจซึ่งกันและกันเพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ร่วมกันในสภาพแวดล้อมทางภาษาที่หลากหลาย

ความแตกต่างทางวัฒนธรรมแสดงถึงการผสมผสานของประเพณี ค่านิยม และรูปแบบการสื่อสารในสภาพแวดล้อมทางการศึกษา ในขณะที่พวกเขาเสนอโอกาสสำหรับการอภิปรายที่ร่าเริง พวกเขายังสามารถสร้างความท้าทายเมื่อเกิดการสื่อสารผิดพลาดเนื่องจากบรรทัดฐานและการรับรู้ที่แตกต่างกัน

การมีส่วนร่วมอย่างจริงจังหมายถึงแนวคิดของความอยากรู้และการเปิดกว้างต่อมุมมองทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย มันหมายถึงการยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรมเป็นตัวกระตุ้นสำหรับความเข้าใจและความเข้าใจที่ลึกซึ้งมากขึ้น แทนที่จะมองว่ามันเป็นอุปสรรคต่อการสื่อสาร โดยการสร้างสภาพแวดล้อมที่เคารพและชื่นชมมุมมองที่หลากหลาย นักเรียนสร้างแพลตฟอร์มที่เสียงของทุกคนได้รับการให้คุณค่าและได้ยินโดยไม่คำนึงถึงพื้นหลังทางวัฒนธรรมหรือความสามารถทางภาษา

ในการนำทางความแตกต่างทางวัฒนธรรม นักเรียนใช้กลยุทธ์การสื่อสารเชิงสร้างสรรค์เพื่อเชื่อมโยงและส่งเสริมความร่วมมือ โดยใช้สื่อภาพ ท่าทาง และการสาธิต นักเรียนสามารถข้ามอุปสรรคทางภาษาและถ่ายทอดแนวคิดที่ซับซ้อนได้อย่างชัดเจนและลึกซึ้ง โดยการยอมรับรูปแบบการสื่อสารที่ไม่ใช่คำพูด นักเรียนเพิ่มความเข้าใจซึ่งกันและกันและส่งเสริมสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ครอบคลุมที่มุมมองที่หลากหลายสามารถเจริญเติบโตได้ นักเรียน A2 กล่าวถึงว่า

"ในกลุ่มสนทนา เราต้องเข้าใจและเสร็จสิ้นโครงการงาน เพื่อให้เราทำงานให้เสร็จตามเวลา เราใช้ทุกวิถีทางที่เป็นไปได้เพื่อให้เราเข้าใจกัน เช่นการใช้ท่าทาง หรือใช้ Google Translate ในการสื่อสารระหว่างเรา และมันช่วยได้"

โดยการยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรมและส่งเสริมการมีส่วนร่วมอย่างจริงจัง นักเรียนสร้างสภาพแวดล้อมที่ครอบคลุมที่ความแตกต่างทางวัฒนธรรมถูกเฉลิมฉลองเป็นจุดแข็ง แทนที่จะมองว่าเป็นอุปสรรค ผ่านความพยายามที่ตั้งใจเพื่อสร้างสะพานเชื่อมวัฒนธรรม นักเรียนเพิ่มประสบการณ์การเรียนรู้ร่วมกันและเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับความสำเร็จในสังคมโลกที่เชื่อมต่อกัน

การโต้ตอบกับอาจารย์

การโต้ตอบกับอาจารย์เป็นเสาหลักของการสอนและการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพในหลักสูตรสื่อสารมวลชน การศึกษานี้สำรวจรูปแบบการสื่อสารของอาจารย์ในหลักสูตรสื่อสารมวลชน โดยสำรวจการรับรู้ของนักเรียน ความท้าทายที่พบในการเข้าใจคำแนะนำหรือข้อเสนอแนะ ประสพการณ์เชิงบวกกับปัญหาด้านภาษา และข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการสนับสนุนของอาจารย์สำหรับนักเรียนที่เผชิญปัญหาด้านภาษา

รูปแบบการสื่อสารของอาจารย์

นักเรียนสะท้อนถึงแง่มุมต่าง ๆ ของรูปแบบการสื่อสารที่ใช้โดยอาจารย์ในหลักสูตรสื่อสารมวลชน นักเรียนคนหนึ่งเห็นว่า

"ชัดเจน"

ซึ่งแสดงถึงการรับรู้ในทางบวกเกี่ยวกับความชัดเจนในการสื่อสารของอาจารย์ ข้อเสนอแนะนี้ชี้ให้อาจารย์มีความชำนาญในการถ่ายทอดคำแนะนำและข้อเสนอแนะให้นักเรียนในลักษณะที่ส่งเสริมความเข้าใจและความชัดเจนในกระบวนการเรียนรู้

ในการสำรวจความชัดเจนของการสื่อสารของอาจารย์ จำเป็นต้องพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในชั้นเรียน ซึ่งรวมถึงการใช้ภาษาที่ชัดเจนและกระชับ การนำเสนอข้อมูลอย่างเป็นระเบียบ และความสามารถในการอธิบายแนวคิดในลักษณะที่นักเรียนจากพื้นหลังและระดับความสามารถที่หลากหลายสามารถเข้าถึงได้ อาจารย์ที่ให้ความสำคัญกับความชัดเจนในการสื่อสารสร้างสภาพแวดล้อมที่นักเรียนรู้สึกมีพลังในการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรและมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในกระบวนการสนทนาและกิจกรรม

นอกจากนี้ รูปแบบการสื่อสารของอาจารย์กำหนดโทนเสียงของวัฒนธรรมชั้นเรียนและมีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมและแรงจูงใจของนักเรียน อาจารย์ที่สื่อสารความคาดหวังของหลักสูตรวัตถุประสงค์การเรียนรู้ และเกณฑ์การประเมินอย่างมีประสิทธิภาพช่วยให้นักเรียนสามารถนำทางสภาพแวดล้อมทางวิชาการได้ด้วยความมั่นใจและความชัดเจน ส่งเสริมความรับผิดชอบและความเป็นเจ้าของในเส้นทางการเรียนรู้ของตน นักเรียน A2 ระบุว่า

"อาจารย์อธิบายอย่างชัดเจนและสำเนียงก็ง่ายต่อการฟังและเข้าใจ"

โดยสรุปแล้ว ความชัดเจนและประสิทธิภาพของรูปแบบการสื่อสารของอาจารย์มีบทบาทสำคัญในการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ในหลักสูตรสื่อสารมวลชน ด้วยการให้ความสำคัญกับการสื่อสารที่ชัดเจนและเข้าถึงได้ อาจารย์สร้างสภาพแวดล้อมที่นักเรียนรู้สึกได้รับการสนับสนุน มีส่วนร่วม และมีพลังในการบรรลุเป้าหมายทางวิชาการของตน การเน้นย้ำต่อกลยุทธ์การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพจะช่วยสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ครอบคลุมและมีชีวิตชีวาซึ่งส่งเสริมความสำเร็จของนักเรียนในด้านการศึกษาด้านสื่อสารมวลชน

ประสบการณ์เชิงบวกในการแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับภาษา

เมื่อนักเรียนสะท้อนถึงประสบการณ์ของตน นักเรียนได้เล่าถึงเหตุการณ์ที่อาจารย์แสดงท่าทีเชิงรุกในการแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับภาษาในหลักสูตรสื่อสารมวลชน นักเรียน A5 ชี้ให้เห็นว่า

"ทุกครั้งที่เราสะดุด อาจารย์จะใช้เวลาอธิบายและแนะนำเราผ่านการแก้ไข ในระหว่างการนำเสนอ หากเรามองข้ามการรักษาการสบตากับผู้ฟัง อาจารย์จะเข้ามาแนะนำ"

เรื่องราวนี้เน้นถึงท่าทีเชิงรุกที่อาจารย์ใช้เพื่อเผชิญกับอุปสรรคทางภาษาโดยตรง แทนที่จะเพียงแค่ระบุข้อผิดพลาด อาจารย์มีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการให้ข้อเสนอแนะเชิงสร้างสรรค์และกลยุทธ์ที่มุ่งปรับปรุงความสามารถในการสื่อสารและทักษะการนำเสนอของนักเรียน ด้วยการแทรกแซงดังกล่าว อาจารย์ไม่เพียงช่วยนักเรียนในการระบุพื้นที่ที่ต้องการปรับปรุง แต่ยังจัดเตรียมเครื่องมือในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวอย่างนี้เน้นถึงความสำคัญของข้อเสนอแนะที่มุ่งเน้นในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาและการปรับปรุงทักษะ โดยมุ่งเน้นไปที่แง่มุมเฉพาะของการสื่อสาร เช่น การรักษาการสบตาระหว่างการนำเสนอ อาจารย์ให้นักเรียนมีข้อมูลเชิงลึกที่เป็นประโยชน์ในการเสริมสร้างความมั่นใจในการสื่อสารข้อความในบริบทที่หลากหลาย นักเรียน A2 ชี้ให้เห็นว่า

"เมื่อเราทำการนำเสนอและทำผิดพลาดหรือมีข้อผิดพลาดหรือเราพลาดจุดสำคัญ อาจารย์จะคอยแก้ไขและให้ข้อเสนอแนะและคำแนะนำ และบางครั้งอาจารย์ยังให้เวลาเราไปถามคำถามหลังคลาสหรือเป็นรายบุคคล"

นอกจากนี้ ธรรมชาติที่เชิงรุกของข้อเสนอแนะจากอาจารย์ยังส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเติบโตและพัฒนา โดยการสนับสนุนให้นักเรียนเผชิญกับความท้าทาย เรียนรู้จากความล้มเหลว และพยายามปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง อาจารย์สร้างวัฒนธรรมของความยืดหยุ่นและการสะท้อนตนเองในหมู่นักเรียน

อาจารย์ที่ให้ความสำคัญกับข้อเสนอแนะเชิงสร้างสรรค์ไม่เพียงแต่แสดงถึงความมุ่งมั่นในความสำเร็จของนักเรียน แต่ยังส่งเสริมความสัมพันธ์ที่มีความหมายภายในชั้นเรียน โดยการลงทุนในคำแนะนำเฉพาะบุคคลที่ปรับให้เหมาะสมกับความต้องการของแต่ละคน อาจารย์สร้างพื้นฐานสำหรับประสบการณ์การเรียนรู้ร่วมกันและให้นักเรียนมีความมั่นใจในการเผชิญกับอุปสรรคทางภาษานักเรียน A1 กล่าวว่า

"เมื่ออาจารย์สอน เธอจริงจังมากในบทเรียนและเมื่อเวลาคลาสสิ้นสุด อาจารย์เป็นมิตรและเปิดกว้างต่อเรา"

โดยสรุปแล้ว ประสบการณ์เชิงบวกที่นักเรียนแชร์เน้นถึงบทบาทสำคัญของอาจารย์ในการเสริมสร้างความเชี่ยวชาญด้านภาษาและทักษะการสื่อสารในหลักสูตรสื่อสารมวลชน ผ่านการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนเชิงรุกของอาจารย์ นักเรียนได้รับการส่งเสริมให้ก้าวข้ามอุปสรรค ปลดปล่อยศักยภาพของตน และประสบความสำเร็จในด้านการศึกษาและอาชีพ

การสนับสนุนจากอาจารย์สำหรับนักเรียนที่เผชิญกับอุปสรรคทางภาษา

นักเรียนแชร์ว่าการถามคำถามหลังคลาสมีความสำคัญเพียงใดหากพวกเขาไม่เข้าใจเนื่องจากอุปสรรคทางภาษา นักเรียน A3 กล่าวว่า

"หลังคลาส - ถ้าเราไม่เข้าใจ ไปถามอาจารย์เป็นกลุ่มหรือบางครั้งไปถามเป็นรายบุคคล"

นี้แสดงให้เห็นว่าอาจารย์พร้อมที่จะช่วยนักเรียนแต่ละคนโดยพิจารณาจากความต้องการที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ เมื่อไม่มีนักเรียนชาวจีนในชั้นเรียน อาจารย์จะเปลี่ยนไปพูดภาษาไทยเพื่อให้แน่ใจว่าทุกคนเข้าใจ ตามที่นักเรียน A5 กล่าวว่า

"หลังคลาส เมื่อไม่มีนักเรียนชาวจีนอยู่ในคลาส อาจารย์จะพูดภาษาไทยและทำให้เราชัดเจน"

วิธีนี้ทำให้นักเรียนทุกคนสามารถติดตามเนื้อหาได้

อาจารย์มีรูปแบบเฉพาะในการช่วยนักเรียนที่เผชิญกับปัญหาทางภาษา พวกเขาจริงจังในบทเรียนแต่เป็นมิตรหลังคลาส ทำให้นักเรียนขอความช่วยเหลือได้ง่ายขึ้น นักเรียน A1 อธิบายว่า

"เมื่อสอน - ถ้าอาจารย์เห็นหน้าเราว่าเราไม่เข้าใจ อาจารย์จะมองดูเราและอธิบายอีกครั้ง"

นี้แสดงให้เห็นว่าอาจารย์ใส่ใจความรู้สึกของนักเรียนและต้องการให้แน่ใจว่าทุกคนเข้าใจ

ในชั้นเรียน อาจารย์เข้าใจว่านักเรียนมีนิสัยที่แตกต่างกัน เช่น การตรงเวลาหรือมาสายเล็กน้อย นักเรียน A2 แห้วว่า

"ในเวลาคลาส นักเรียนชาวจีนจะมาตรงเวลา และนักเรียนไทยมักจะมาสายหรือลาเรียนในสัปดาห์ถัดไป หากอาจารย์จะทบทวนบทเรียนอีกครั้งเพื่อให้ทุกคนได้ความเข้าใจเดียวกันและไปต่อในหัวข้อใหม่"

สิ่งนี้ช่วยให้นักเรียนทุกคนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้นไม่ว่าจะมีนิสัยอย่างไร นอกจากนี้ อาจารย์ยังยืดหยุ่นกับเวลาเรียน นักเรียน A3 กล่าวว่า

"ถ้านักเรียนไทยไม่ชอบเวลาเรียน อาจารย์จะเปลี่ยนเป็น 9 โมงหรือบ่าย แสดงถึงการพิจารณาความต้องการของทุกคน"

โดยสรุป อาจารย์ที่สนับสนุนนักเรียนที่เผชิญกับปัญหาทางภาษาทำให้สภาพแวดล้อมการเรียนรู้มีความครอบคลุม กลยุทธ์ที่พวกเขาใช้ เช่น ความยืดหยุ่น การใส่ใจความรู้สึกของนักเรียน และการปรับตัวเข้ากับนิสัยที่แตกต่างกัน แสดงถึงความมุ่งมั่นในการช่วยให้นักเรียนทุกคนประสบความสำเร็จไม่ว่าจะมีพื้นหลังทางภาษาใด การสนับสนุนนี้ไม่เพียงช่วยให้นักเรียนเข้าใจดีขึ้น แต่ยังทำให้ประสบการณ์การเรียนรู้โดยรวมดีขึ้นสำหรับทุกคน

ผลการสัมภาษณ์จากนักเรียนจีน

นักเรียน A

ในการสัมภาษณ์กับนักเรียนจีน A ได้เปิดเผยว่านักเรียนมาจากประเทศจีนและอยู่ในปีที่สี่ของโปรแกรมการศึกษา EIC เมื่อพูดถึงความสามารถทางภาษา นักเรียนได้เน้นถึงความท้าทายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง รวมถึงปัญหาเกี่ยวกับไวยากรณ์ คำศัพท์ และบางครั้งมีความยากลำบากในการเข้าใจสำเนียงท้องถิ่น ถึงแม้จะมีความท้าทายเหล่านี้ นักเรียนยังคงมองว่าตนมีความสามารถในระดับกลางและมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เช่น การดูหนัง การสื่อสารกับเพื่อนที่มีความเชี่ยวชาญ และการใช้สื่อเพื่อการศึกษา

เกี่ยวกับประสบการณ์การเรียนรู้ โครงการร่วมและงานกลุ่มสร้างความยากลำบากในการสื่อสาร โดยเฉพาะเมื่อมีการอภิปรายหัวข้อทางการเมืองเนื่องจากความแตกต่างทางวัฒนธรรม ความท้าทายทางภาษายังส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนที่มีมุมมองทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย น่าสนใจที่นักเรียนใช้วิธีการเชิงรุกในการนำทางความแตกต่างทางวัฒนธรรมโดยการอธิบายแนวคิดและใช้สัญลักษณ์เพื่อช่วยให้เข้าใจ แทนที่จะหลีกเลี่ยงความท้าทายเมื่อทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมชั้นจากพื้นหลังทางภาษาที่หลากหลาย

"ในสถานการณ์เช่นนี้ แทนที่จะหลีกเลี่ยง ฉันจะพยายามอธิบายและแสดงสัญลักษณ์ให้เพื่อนเข้าใจ" (นักเรียน A)

ในแง่ของการสื่อสารกับอาจารย์ นักเรียนพบว่าบางครั้งรูปแบบการสื่อสารอาจเป็นเรื่องท้าทาย ทำให้ต้องแก้ปัญหาด้วยตนเอง อย่างไรก็ตาม ประสบการณ์ที่ดีเกิดขึ้นเมื่ออาจารย์ให้คำอธิบายที่ชัดเจนในระหว่างที่พบปัญหาที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร นักเรียนแนะนำว่าเพื่อเพิ่มการสนับสนุนจาก

อาจารย์ ควรมีการเตรียมเนื้อหาล่วงหน้าก่อนชั้นเรียน การให้คำสิ่งที่ชัดเจน การใช้สื่อภาพ เช่น รูปภาพ และการสื่อสารที่ตรงกับหนังสือเรียน

"บางครั้งคำสั่งยากที่จะเข้าใจและเราต้องหาทางออกด้วยตนเอง" (นักเรียน A)

ข้อมูลเชิงลึกเหล่านี้ให้มุมมองที่มีคุณค่าต่ออุปสรรคทางภาษาและความท้าทายในการสอนที่นักเรียนจีนเผชิญในหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับสื่อสารมวลชน ประสบการณ์ของนักเรียนจีน A สะท้อนถึงอุปสรรคที่พบ เช่น ความผิดพลาดทางไวยากรณ์ ข้อจำกัดด้านคำศัพท์ และความแตกต่างทางวัฒนธรรม การสื่อสารกับอาจารย์มีบทบาทสำคัญ โดยมีความท้าทายเป็นครั้งคราวในการเข้าใจรูปแบบการสื่อสาร ประสบการณ์ที่ดี และคำแนะนำจากนักเรียน A เน้นความจำเป็นในการมีวิธีการหลายด้าน ทั้งจากนักเรียนและอาจารย์เพื่อแก้ไขอุปสรรคทางภาษาและเพิ่มพูนประสบการณ์การศึกษาโดยรวมสำหรับนักเรียนจากพื้นหลังทางภาษาที่หลากหลาย

นักเรียน B

ในการสำรวจประสบการณ์ของนักเรียน B ได้เปิดเผยว่านักเรียนจีนในโปรแกรมการศึกษา EIC ขณะนี้อยู่ในปีที่สี่ กำลังเผชิญกับความท้าทายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาด้านคำศัพท์และความผิดพลาดทางไวยากรณ์ ถึงแม้จะมีอุปสรรคเหล่านี้ นักเรียน B ประเมินความสามารถของตนในระดับกลางและใช้วิธีการต่างๆ เช่น การจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ การดูหนัง และการอ่านบทความ เพื่อเพิ่มพูนทักษะทางภาษา

เมื่อสำรวจประสบการณ์การเรียนรู้ โครงการร่วมสร้างอุปสรรคทางภาษาอย่างมาก นักเรียน B ระบุถึงความยากลำบากในการสื่อสารระหว่างโครงการร่วม โดยเฉพาะกับนักเรียนไทยที่มีปัญหาในการเข้าใจและสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันยิ่งทำให้เกิดความยากลำบากในการเข้าใจกัน ความท้าทายทางภาษายังขยายไปถึงการอภิปรายในชั้นเรียนที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรม ความแตกต่างในบริบท และความหลากหลายในสำเนียงของนักเรียนไทย ส่งผลกระทบต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม

"นักเรียนไทยพูดภาษาไทย บางครั้งพวกเขาไม่เข้าใจเรา และพวกเขามีปัญหาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ ระดับภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันทำให้การสื่อสารเป็นเรื่องท้าทาย"
(นักเรียน B)

น่าสังเกตว่านักเรียน B ใช้มาตรการเชิงกลยุทธ์ในการนำทางความแตกต่างทางภาษาและวัฒนธรรม โดยใช้ตัวอย่างและแอปพลิเคชันแปลภาษา พวกเขามีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการเชื่อมต่อช่องว่างเมื่อทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมชั้นจากพื้นหลังที่หลากหลาย ในแง่ของการสื่อสารกับอาจารย์ นักเรียน B โดยทั่วไปพบว่ารูปแบบการสื่อสารชัดเจน ประสบการณ์ที่ดีถูกเน้นถึง เมื่ออาจารย์จัดการกับปัญหาที่เกี่ยวข้องกับภาษาโดยให้คำอธิบายและแนวทางการแก้ไข โดยเน้นถึงองค์ประกอบเช่นการสบตาในระหว่างการนำเสนอ

"เมื่อเราทำผิดพลาด อาจารย์จะอธิบายและแนะนำเรา ตัวอย่างเช่น ระหว่างการนำเสนอเธอเน้นให้รักษาการสบตากับผู้ฟัง" (นักเรียน B)

ในการให้คำแนะนำสำหรับการสนับสนุนจากอาจารย์ นักเรียน B แนะนำให้มีความอดทนมากขึ้นในการเตรียมแผนการสอนอย่างละเอียด การยึดตามตารางเวลา และการไม่ส่งเสริมการขาดคลาสบ่อย ข้อมูลเชิงลึกเหล่านี้จากนักเรียน B เน้นถึงธรรมชาติที่ซับซ้อนของความท้าทายทางภาษาที่นักเรียนจีนเผชิญในหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับสื่อสารมวลชน เน้นความสำคัญของกลยุทธ์เชิงรุกและการปฏิบัติสนับสนุนจากอาจารย์เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์การเรียนรู้โดยรวม

นักเรียน C

ในการสำรวจประสบการณ์ของนักเรียน C นักเรียนจีนปีที่สี่ในโปรแกรมการศึกษา EIC ได้เปิดเผยสเปกตรัมของความท้าทายทางภาษา นักเรียน C กำลังเผชิญกับระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน ทำให้เกิดความยากลำบากในการเข้าใจกันเนื่องจากสำเนียงที่หลากหลาย ถึงแม้จะมองว่าตน มีความสามารถในระดับกลาง นักเรียนยังคงมีส่วนร่วมในการศึกษาด้วยตนเองและพัฒนาทักษะผ่านการนำเสนอในชั้นเรียน ยอมรับว่ามีที่ว่างให้พัฒนาอย่างต่อเนื่อง

"ความท้าทายที่เผชิญคือระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันและความยากลำบากในการเข้าใจกันเนื่องจากสำเนียงที่แตกต่างกัน" (นักเรียน C)

ประสบการณ์การเรียนรู้ในโครงการร่วมและงานกลุ่มเผยให้เห็นอุปสรรคทางภาษาที่คงอยู่นักเรียน C ระบุถึงกรณี que การเข้าใจกันในช่วงการอภิปรายเป็นเรื่องท้าทาย นำไปสู่ความเข้าใจผิดในแนวคิด การนำทางความแตกต่างทางวัฒนธรรมได้รับการจัดการโดยนักเรียนผ่านการยอมรับความคิดที่หลากหลายในการอภิปรายกลุ่ม

ในแง่ของการสื่อสารกับอาจารย์ นักเรียน C สะท้อนถึงความท้าทายที่เกิดจากข้อมูลและตัวอย่างที่ไม่เพียงพอที่อาจารย์ให้ในหลักสูตรสื่อสารมวลชน อย่างไรก็ตาม ประสบการณ์ที่ดีเกิดขึ้นในช่วงการนำเสนอที่อาจารย์ให้คำติชมที่น่าชื่นชม เพื่อเพิ่มการสนับสนุนสำหรับนักเรียนที่เผชิญกับอุปสรรคทางภาษา นักเรียน C แนะนำให้อาจารย์ให้ข้อมูลที่ครอบคลุมมากขึ้นในหัวข้อที่สอน เนื่องจากการเน้นการศึกษาด้วยตนเองและการนำเสนอในปัจจุบันอาจยังมีที่ว่างให้ปรับปรุง

"อาจารย์ให้ข้อมูลและตัวอย่างเนื้อหาที่เธอสอนน้อยเกินไปในหลักสูตรสื่อสารมวลชน" (นักเรียน C)

ข้อมูลเชิงลึกเหล่านี้จากนักเรียน C ให้มุมมองที่มีคุณค่าต่ออุปสรรคทางภาษาที่ซับซ้อนที่นักเรียนจีนเผชิญในหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับสื่อสารมวลชน การใช้วิธีการเชิงรุกในการศึกษาด้วยตนเองและการนำเสนอของนักเรียนควบคู่กับความต้องการคำแนะนำที่ละเอียดมากขึ้นจากอาจารย์ เน้นถึงความสำคัญของการมีวิธีการที่สมดุลและสนับสนุนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพในสภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่หลากหลาย

การอภิปราย: มุมมองของนักเรียนเกี่ยวกับความท้าทายในหลักสูตรสื่อสารมวลชนกับนักเรียนจีนและไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้คือการสำรวจความท้าทายที่นักเรียนจีนและไทยเผชิญในหลักสูตรสื่อสารมวลชน โดยเน้นที่มุมมองของพวกเขาเกี่ยวกับกิจกรรมที่หลากหลายและการประเมินจากเพื่อน

ความพยายามของอาจารย์ในการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ครอบคลุมเห็นได้ชัดจากการรวมกิจกรรมต่างๆ และการส่งเสริมการประเมินจากเพื่อน

ประเด็นที่โดดเด่นที่ปรากฏจากการสัมภาษณ์นักเรียนคือการมีอุปสรรคทางภาษาที่ขัดขวางการมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพในการอภิปรายกลุ่มและโครงการ เนื่องจากนักเรียนมาจากพื้นหลังทางวัฒนธรรมและชาติที่แตกต่างกัน ความหลากหลายในภาษาเป็นอุปสรรคที่สำคัญ นักเรียนรายงานการใช้เครื่องมือแปลภาษาหรือ Google Translate เป็นเครื่องมือในการเชื่อมช่องว่างทางภาษาเหล่านี้

อุปสรรคทางภาษาไม่เพียงแต่ส่งผลต่อการสื่อสารเท่านั้น แต่ยังมีผลกระทบอย่างมากต่อการทำงานร่วมกันภายในกลุ่มด้วย มีการเน้นถึงกรณีที่ใช้เครื่องมือแปลภาษาหรือการแปลนำไปสู่ความเข้าใจผิดที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพของการสื่อสารและการทำงานร่วมกัน ความท้าทายเหล่านี้เน้นถึงความจำเป็นในการตรวจสอบอย่างใกล้ชิดว่าอุปสรรคทางภาษามีผลต่อประสบการณ์การเรียนรู้โดยรวมอย่างไร

การทำความเข้าใจความท้าทายที่นักเรียนเผชิญนี้ ทำให้เห็นความจำเป็นในการสำรวจกลยุทธ์ในการลดอุปสรรคทางภาษา การวิจัยแนะนำการดำเนินการสนับสนุนด้านภาษาที่มุ่งเน้นหรือการจัดเวิร์กช็อปการสื่อสาร การแทรกแซงเหล่านี้สามารถช่วยนักเรียนในการเอาชนะความท้าทายทางภาษาและเพิ่มความสามารถในการมีส่วนร่วมอย่างมีความหมายในการอภิปรายกลุ่มและโครงการร่วม

สรุปแล้ว การวิจัยนี้ชี้ให้เห็นถึงผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญของอุปสรรคทางภาษาต่อประสบการณ์ของนักเรียนจีนและไทยในหลักสูตรสื่อสารมวลชน ความพยายามของอาจารย์ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมผ่านกิจกรรมที่หลากหลายและการประเมินจากเพื่อนเป็นที่น่าชื่นชม แต่การแก้ไขปัญหาดังกล่าวยังคงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการทำงานร่วมกันข้ามวัฒนธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ การวิจัยในอนาคตอาจมุ่งเน้นไปที่การสำรวจกรณีเฉพาะของความยากลำบากที่เกี่ยวข้องกับภาษาและประเมินประสิทธิภาพของการแทรกแซงที่เสนอในการเอาชนะอุปสรรคเหล่านี้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้แสดงให้เห็นถึงผลกระทบที่ซับซ้อนของอุปสรรคทางภาษาต่อเส้นทางการศึกษาของนักเรียนจีนและไทยในหลักสูตรสื่อสารมวลชน ถึงแม้จะมีความพยายามที่น่าชื่นชมของอาจารย์ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมผ่านกิจกรรมที่หลากหลายและการประเมินจากเพื่อน แต่การศึกษานี้เน้นความจำเป็นอย่างยิ่งในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวทางภาษาสำหรับการทำงานร่วมกันข้ามวัฒนธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าอุปสรรคทางภาษาไม่เพียงแต่เป็นปัญหาการสื่อสารระดับพื้นผิวเท่านั้น แต่ยังซึมเข้าสู่พลวัตของการทำงานร่วมกันภายในกลุ่มนักเรียน การพึ่งพาเครื่องมือแปลภาษาเพิ่มความซับซ้อน สร้างความหมายและความเข้าใจผิดที่อาจเกิดขึ้นซึ่งขัดขวางการไหลลื่นของความคิดและความพยายามร่วมกัน การนำทางความซับซ้อนเหล่านี้เน้นถึงความสำคัญของการนำวิธีการที่ละเอียดอ่อนมาใช้ในการแก้ไขอุปสรรคที่เกี่ยวข้องกับภาษาในห้องเรียน

เพื่อเพิ่มประสบการณ์การศึกษา การศึกษานี้แนะนำการแทรกแซงเชิงรุก การจัดเวิร์กช็อปเฉพาะทางและทรัพยากรที่เข้าถึงได้ถูกนำเสนอเป็นมาตรการที่จำเป็นในการแก้ไขและเอาชนะความท้าทายทางภาษา นอกจากนี้ การให้คำแนะนำในการใช้เครื่องมือแปลภาษาอย่างมีประสิทธิภาพสามารถมีบทบาทสำคัญในการอำนวยความสะดวกในการสื่อสารที่ชัดเจนและมีความหมาย การวิจัยเสนอการสำรวจเพิ่มเติมในกรณีเฉพาะของความยากลำบากที่เกี่ยวข้องกับภาษาเพื่อค้นหาความหมายในบริบทการสื่อสารที่หลากหลาย ความเข้าใจเชิงลึกนี้สามารถเสริมสร้างความสามารถของนักศึกษาในการพัฒนาการแทรกแซงที่ตรงเป้าหมาย ส่งเสริมการทำงานร่วมกันข้ามวัฒนธรรมอย่างแท้จริงในสภาพแวดล้อมทางการศึกษา

บรรณานุกรม

- Abuarqoub, I. A. S. (2019). Language barriers to effective communication. Retrieved from <http://orcid.org/0000-0002-6195-6263>
- Akyel, A. (1997). Experienced and student EFL teachers' instructional thoughts and actions. *Canadian Modern Language Review*, 58(4), 677-692. doi: 10.20880/kler.2010.38.233.
- Amoah, S., & Yeboah, J. (2021). The speaking difficulties of Chinese EFL learners and their motivation towards speaking the English language. *Journal of Language and Linguistic Studies*, 17(1), 56-69.
- Ang, S., Van Dyne, L., & Koh, C. (2006). Personality correlates of the four-factor model of cultural intelligence. *Group & Organization Management*, 31, 100–123. <https://doi.org/10.1177/1059601105275267>
- Arisi, R.O & Umudhe, S.E (1998). Instructional Materials. In E.A. Inomesia & E.O Osakwe (Eds.) *Principles and Practices of Teaching*, Warri, Abotu Research Publishers.
- Asemota, H. E. (2015). The Role of Media in English Language Development. *International Journal of Humanities & Social Science Studies (IJHSSS)*, 2(3), 311-316.
- Aydın, O. T. (2020). Social Interaction Between Students: Local and International Students' Experiences at a Turkish University. *Journal of International Students*, 10(2).
- Bakkar, B. B. (2021). Challenges in Teaching Literature in EMI to EFL Speaking Students at University Level: Instructors' Perception. *Journal of e-learning Research*, 1(3), 24-43.
- Banks, J. A. (1993). Multicultural education: Historical development, dimensions and practice. *Review of Research in Education*. Vol. 19, pp. 3-49
- Barraja-Rohan, A-M. (2011). Using conversation analysis in the second language classroom to teach interactional competence. *Language Teaching Research*, 15(4), 479-507.

- Bennett, M. J. (1986). A developmental approach to training for intercultural sensitivity. *International Journal of Intercultural Relations*, 10(2), 179-196.
- Bennett, R. J., Volet, S. E., & Fozdar, F. E. (2013). "I'd say it's kind of unique in a way": The development of an intercultural student relationship. *Journal of Studies in International Education*, 17(5), 533-553.
- Bigelow, L. (2000). Class planning strategies of expert and novice teachers. *The Sloping Halls Review*, 7, 79-88. Retrieved from <http://repository.cmu.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1058&context=shr>
- Brown, B. (1998). Leanguage, lecture, and learning: A language-based approach to increasing understanding. *Education*, 118, 384-393.
- Brown, G., & Yule, G. (1983). *Teaching the spoken language*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Carson, J. G. (2001). Becoming biliterate: First language influences. In P. K. Matsuda & T. Silva (eds), *Landmark Essays on ESL Writing* (pp. 137-158). NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- Çoban, Z. Z. (2001). Novice and experienced English language teachers' use of textbook adaptation strategies at Gazi University (Unpublished Master's Thesis). Gazi University, Turkey.
- Coward, F. L. (2002). *The challenge of "doing discussions" in graduate seminars: A qualitative study of international students from China, Korea, and Taiwan*. The University of Texas at Austin.
- Darling Hammond, L. (1991). Are our teachers ready to teach? *Newsletter of the National Council for Accreditation of Teacher Education*, 1, 6-10.
- Darling-Hammond, L. (2006). Constructing 21st-century teacher education. *Journal of Teacher Education*, 57(3), 300-314.
- Denton, J. J., & Lacina, L. J. (1984). Quantity of professional education coursework linked with process measures of education. *Teacher Education and Practice*, 1, 39- 46.
- Earley, P. C., & Ang, S. (2003). *Cultural intelligence: Individual interactions across cultures*. Stanford University Press.
- Gándara, P., Maxwell-Jolly, J., & Driscoll, A. (2005). *Listening to teachers of English language learners: A survey of California teachers' challenges, experiences,*

- and professional development needs*. Sacramento, CA: The Regents of the University of California.
- Gareis, E. (2000). Intercultural friendship: Five case studies of German students in the USA. *Journal of Intercultural Studies*, 21(1), 67–91.
- Gay, G. (2002). Preparing for culturally responsive teaching. *Journal of Teacher Education*, Vol. 53, No. 2, pp. 106-116
- Gebhard, J. G. (2010). *What do international students think and feel?: Adapting to US college life and culture*. Ann Arbor, MI: University of Michigan Press.
- Gebru M, Yuksel-Kaptanoglu I. Adaptation Challenges for International Students in Turkey. *Open Journal of Social Sciences*. 2020; 8:262-278.
- Grossman, P. L. (1990). *The making of a teacher: Teacher knowledge and teacher education*. New York: Teachers College Press.
- Gudykunst, W. B., & Kim, Y. Y. (2003). *Communicating with strangers: An approach to intercultural communication*. McGraw-Hill.
- Hall, E. T. (1959). *The Silent Language*. Anchor.
- Hall, E. T. (1966). *The Hidden Dimension*. Anchor.
- Han, E. (2007). Academic discussion tasks: A study of EFL students' perspectives. *Asian EFL Journal*, 9(1), 8-21.
- Heng, T. T. (2017). Voices of Chinese international students in USA colleges: 'I want to tell them that...'. *Studies in Higher Education*, 42(5), 833–850.
- Hofstede, G. (1980). *Culture's Consequences: International Differences in Work-Related Values*. Sage.
- Hu, G. (2002). Potential cultural resistance to pedagogical imports: The case of communicative language teaching in China. *Language, Culture and Curriculum*, 15(2), 93-105.
- Huang, J. (2004). Voices from Chinese students: Professors' use of English affects academic listening. *College Student Journal*, 38(2), 212-223.
- Huang, J. (2005). Challenges of academic listening in English: Reports by Chinese students. *College students journal*, 39(3), 553-569.
- Huang, J. (2006). English abilities for academic listening: How confident are chinese students?. *College student journal*, 40(1).

- Huang, J. (2006). English abilities for academic listening: How confident are Chinese students. *College Student Journal*, 40(1), 218-226.
- Ingersoll, R. (1996). *National assessment of teacher quality* (NCES 96-24). U.S. Department of Education. Washington, DC: NCES Working Paper.
- Inprasit, C. (2016). Thai native teachers' experiences of using communicative language teaching in extended education schools [Unpublished master's thesis]. Language Institute, Thammasat University.
- Jon, J.-E. (2013). Realizing internationalization at home in Korean higher education: Promoting domestic students' interaction with international students and intercultural competence. *Journal of Studies in International Education*, 17(4), 455–470.
- Jones, M. (2018). English Proficiency in Media Studies: A Key to Academic Success. *Journal of Media Education*, 6(2), 87-102.
- Kao, C. W., & Gansneder, B. (1995). An assessment of class participation by international graduate students. *Journal of College Student Development*.
- Kaplan, R. B. (2001). Cultural thought patterns in inter-cultural education. In P. K. Matsuda & T. Silva (eds), *Landmark Essays on ESL Writing* (pp. 11–26). New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates.
- Kegan, S (1989). *Cooperative Learning: Resources for teachers*; San Juan Capistrain C.A. Resources for Teachers.
- Kondakçı, Y., Van den Broeck, H., & Yildirim, A. (2008). The challenges of internationalization from foreign and local students' perspectives: The case of management school. *Asia Pacific Education Review*, 9(4), 448–463.
- Kwon, Y. (2017). A study of Thai teachers' perceptions toward the implementation of communicative language teaching of English. *HRD Journal*, 8(1), 114-125.
- Lau, K., & Lin, C. Y. (2017). Internationalization of higher education and language policy: The case of a bilingual university in Taiwan. *Higher Education*, 74(3), 437–454.
- Leask, B. (2009). Using formal and informal curricula to improve interactions between home and international students. *Journal of Studies in International Education*, 13(2), 205–221.

- Lee JJ. International students' experiences and attitudes at a US host institution: Self-reports and future recommendations. *Journal of Research in International Education*. 2010; 9(1):66-84.
- Lee, J. J. (2010). International students' experiences and attitudes at a US host institution: Self-reports and future recommendations. *Journal of Research in International Education*, 9, 66–84.
- Lin, J. C. G., & Yi, J. K. (1997). Asian international students' adjustment: Issues and program suggestions. *College student journal*, 31(4), 473-479.
- Liu, J. (2001). *Asian students' classroom communication patterns in US universities: An emic perspective*. Greenwood Publishing Group.
- Liu, M., & Huang, J. L. (2015). Cross-cultural adjustment to the United States: The role of contextualized extraversion change. *Frontiers in Psychology*, 6, Article 01650. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2015.01650>
- Lynch, M. (2011). What is culturally responsive pedagogy? Blog Entry, Retrieved From: https://www.huffingtonpost.com/matthew-lynch-edd/culturally-responsive-pedagogy_b_1147364.html
- Marginson, S., Nyland, C., Sawir, E., & Forbes-Mewett, H. (2010). *International student security*. Cambridge University Press.
- McKenzie, L., & Baldassar, L. (2017). Missing friendships: Understanding the absent relationships of local and international students at an Australian university. *Higher Education*, 74(4), 701–715.
- Mezieobi, K.A. (1997). Instructional materials and resources in Social Studies: In K.A Mezieobe and O.M Phillips (Eds). *Reading in social studies*, Owerri, Cannok Publishers.
- Nazir, T., & Özçiçek, A. (2022). Language Barrier, language related issues and Stress among International Students in Turkish universities. *International Journal of Advanced Multidisciplinary Research and Studies*.
- Nesdale, D., & Todd, P. (2000). Effect of contact on intercultural acceptance: A field study. *International Journal of Intercultural Relations*, 24, 341–360.
- NSTES. (2001). The national standards for teaching English subject. Issued by the National Academy of Education in China. Printed by Beijing Normal University Press.

- Nunan, D. (2003). The impact of English as a global language on educational policies and practices in the Asia-Pacific region. *TESOL Quarterly*, 37(4), 589-613. Retrieved from www.greenstone.org/greenstone3/sites/nzdl/collect/literatu/.../doc.pdf
- Office of the Education Council. (2017). National education plan B.E. 2560 - 2579. Bangkok: Office of the Education Council.
- Ozer M. International students in Turkey. *Journal of Higher education and science*. 2012; 2(1):10-3.
- Pan, Y., Bruhiprabha, P., & Surasin, J. (2013). A Content Analysis of Cross-Cultural Communication Problems between Chinese and Thai Students at the International College of Burapha University, Thailand. *HRD Journal*, 4(2), 94.
- Peifer, J. S., & Yangchen, T. (2017). Exploring cultural identity, personality, and social exposure correlates to college women's intercultural competence. *SAGE Open*, 7(2). <https://doi.org/10.1177/2158244017710493>
- Sawir, E., Marginson, S., Deumert, A., Nyland, C., & Ramia, G. (2008). Loneliness and international students: An Australian study. *Journal of Studies in International Education*, 12(2), 148–180.
- Seedhouse, P. (2005). Conversation analysis and language learning. *Language Teaching*, 38(4), 165-187.
- Sinwongsuwat, K., Nicoletti, K., Teng, B., Tantiwich, K., & Fischer, R. (2019). Using Conversation Analysis (CA) to enhance Thai university learners' English conversation skills: A study of CA as instructional, exploratory and diagnostic tools [Unpublished Manuscript]. Department of Languages and Linguistics, Prince of Songkla University
- Spanierman, L.B., Oh, E., Heppner, P.P., Neville, H.A., Mobley, M., Wright, C.V., Dillon, F.R., & Navarro, R. (2011). The Multicultural teaching competency scale: Development and initial validation. *Urban Education*. 46(3) 440-464
- Tafari, V. (2009). Teaching English Through Mass Media. *Acta Didactica Napocensia*, 2(1).
- Tang, X. (2014). A contrastive analysis of Chinese college English syllabus word list with a general service list of English words and academic word list. *Studies in Literature and Language*, 8(1), 66-70.

- Teng, B., & Sinwongsuwat, K. (2015). Improving English conversation skill through explicit CA-informed instruction: A study of Thai university students. *PASAA Paritat Journal*, 30(15), 65-104.
- Trice, A. G. (2007). Faculty perspectives regarding graduate international students' isolation from host national students. *International Education Journal*, 8(1), 108–117.
- UNESCO Declaration of Media Education, Grunwald, FRG, January 1982
- Waedaoh, A., & Sinwongsuwat, K. (2019). Enhancing English language learners' conversation abilities via CA-informed sitcom lessons: A case study of Thai high school students. *International Journal of Language Studies*, 13(1), 41-56
- Wang, J., Lin, E., & Spalding, E. (2008). Learning effective instructional strategies in a workshop context: lessons about conceptual change from Chinese English teachers. *International Journal of Teacher Leadership*, 1(1), 1-22. Retrieved from <http://www.csupomona.edu/ijtl>
- Ward, C., & Masgoret, A. M. (2004). *The experiences of international students in New Zealand: Report on the results of the national survey*. International Policy and Development Unit, Ministry of Education.
- Williams, L. (2019). Language Skills and Global Media: The Impact of English Proficiency on Professional Success. *International Journal of Media and Communication Studies*, 12(1), 45-62.
- Yang, J. (2017). Challenges faced by Chinese international students in Canada: From the perspective of English speaking. *Journal of International Students*, 7(4), 1034-1050.
- Yang, Y. (2000). History of English education in china (1919- 1998). Retrieved from <http://www.eric.ed.gov/PDFS/ED441347.pdf>
- Yusica, U. (2014). Problem faced by Thai students in speaking English [Unpublished master's thesis]. English language department, The State Islamic Institute of Tulungagung.
- Zhou, J., & Cole, D. (2017). Comparing international and American students: Involvement in college life and overall satisfaction. *Higher Education*, 73(5), 655–672.

Zhou, Y. (2010). *Understanding of international graduate students' academic adaptation to a US graduate school*(Doctoral dissertation, Bowling Green State University).